aquae

REVISTA MUNICIPAL DE CALDES DE MALAVELLA
núm. 28 / desembre 2009

La pilota ja roda a Can Bernadí

Les penúries de la N-II
Nova campanya al Camp dels Ninots
Vivències: Entrevista a Mateu Ribas
L'entrevista: Parlem amb tres corredors de muntanya
Urbanitzacions i veïnats: El Tourist Club
I les seccions habituals...

Des de l'Ajuntament volem fer un aquae *fet per tots i més interessant*

Per això us convidem a col·laborar-hi

Ho podeu fer de les següents maneres:

Encarregant-vos d'una secció fixa sobre un tema que us agradi.
Proposant seccions noves que podrien ser d'interès general.
Suggerint-nos idees, temes que podríem tractar en propers números, persones que podríem entrevistar...
Si teniu una empresa, podeu aportar articles d'interès general sobre el vostre sector
Qualsevol altra aportació serà benvinguda!

Animeu-vos doncs i ajudeu-nos a fer de l'Aquae la revista dels caldencs!
Ens podeu contactar a través de aquae@caldesdemalavella.cat / 627887765

*Us agradaria incloure publicitat en l'*aquae*?*

US PROMOCIONAREU I DE PAS AJUDAREU A FINANÇAR LA REVISTA MUNICIPAL
Per a més informació, aquae@caldesdemalavella.cat

Ajuntament de Caldes de Malavella

Subscriu-te de franc a l'aquae

Si voleu rebre còmodament i de forma gratuïta l'Aquae, envieu-nos un correu a l'adreça aquae@caldesdemalavella.cat indicant el vostre nom i cognoms i l'adreça postal, o bé truqueu a l'Ajuntament.
Per altra banda, podeu també recollir la revista municipal de Caldes a través dels diferents punts de distribució: Ajuntament, biblioteca, oficina de turisme, dispensari, llar de jubilats "Casa Rosa", servei de recaptació, llibreria Solés i llibreria TAU.

editorial

Des del consell de redacció de l'Aquae hem cregut convenient reproduir el manifest titulat "La dignitat de Catalunya" que es va publicar simultàniament el dijous 26 de novembre als diaris següents: Avui, Diari de Girona, Diari de Sabadell, Diari de Tarragona, Diari de Terrassa, El 9 Nou, El Periódico de Catalunya, La Mañana, La Vanguardia, Regió 7, Segre i El Punt. Ens adherim d'aquesta manera al clam de la societat civil perquè es respecti l'Estatut català, aprovat lliure i democràticament pels catalans.

Per la resta, només ens queda esperar que us agradin els continguts d'aquesta edició de l'Aquae i que amb els vostres comentaris, suggeriments i col·laboracions ens ajudeu a fer-la més interessant en propers números. Desitgem que tingueu unes bones festes i una molt bona entrada d'any!

Albert Torrent i Amagat,
Coordinador de l'Aquae

LA DIGNITAT DE CATALUNYA

Després de gairebé tres anys de lenta deliberació i de contínues maniobres tàctiques que han malmès la seva cohesió i han erosionat el seu prestigi, el Tribunal Constitucional pot estar a punt d'emetre sentència sobre l'Estatut de Catalunya, promulgat el 20 de juliol del 2006 pel Cap de l'Estat, el rei Joan Carles, amb el següent encapçalament: «Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat, els ciutadans de Catalunya han ratificat en referèndum i Jo vinc a sancionar la llei orgànica següent». Serà la primera vegada des de la restauració democràtica de 1977 que l'Alt Tribunal es pronuncia sobre una llei fonamental ratificada pels electors. L'expectació és alta.

L'expectació és alta i la inquietud no és escassa davant l'evidència que el Tribunal Constitucional ha estat empès pels esdeveniments a actuar com una quarta cambra, confrontada amb el Parlament de Catalunya, les Corts Generals i la voluntat ciutadana lliurement expressada a les urnes. Repetim, es tracta d'una situació inèdita en democràcia. Hi ha, no obstant, més motius de preocupació. Dels dotze magistrats que componen el tribunal, només deu podran emetre sentència, ja que un (Pablo Pérez Tremps) està recusat després d'una espessa maniobra clarament orientada a modificar els equilibris del debat, i un altre (Roberto García-Calvo) ha mort. Dels deu jutges amb dret a vot, quatre continuen en el càrrec després del venciment del seu mandat, com a conseqüència del sòrdid desacord entre el Govern i l'oposició sobre la renovació d'un organisme definit recentment per José Luis Rodríguez Zapatero com el «cor de la democràcia». Un cor amb les vàlvules obturades, ja que només la meitat dels seus integrants estan avui lliures de soscaire o de pròrroga. Aquesta és la cort de cassació que està a punt de decidir sobre l'Estatut de Catalunya. Per respecte al tribunal -un respecte sens dubte superior al que en diverses ocasions aquest s'ha mostrat a si mateix- no farem més al·lusió a les causes del retard en la sentència.

La definició de Catalunya com a nació al preàmbul de l'Estatut, amb la consegüent emanació de «símbols nacionals» (¿que potser no reconeix la Constitució, al seu article 2, una Espanya integrada per regions i nacionalitats?); el dret i el deure de conèixer la llengua catalana; l'articulació del Poder Judicial a Catalunya, i les relacions entre l'Estat i la Generalitat són, entre altres, els punts de fricció més evidents del debat, d'acord amb les seves versions, ja que una part significativa del tribunal sembla que està optant per posicions irreductibles. Hi ha qui torna a somiar amb cirurgies de ferro que tallin de socarrel la complexitat espanyola. Aquesta podria ser, lamentablement, la pedra de toc de la sentència.

No ens confonguem, el dilema real és avanç o retrocés; acceptació de la maduresa democràtica d'una Espanya plural, o el seu bloqueig. No només estan en joc aquest o aquell article, està en joc la mateixa dinàmica constitucional: l'esperit de 1977, que va fer possible la pacífica Transició. Hi ha motius seriosos per a la preocupació, ja que podria estar madurant una maniobra per transformar la sen-

CALDES DE MALAVELLA

AQUAE, revista municipal de Caldes de Malavella, de periodicitat trimestral i amb un tiratge de 1.900 exemplars GRATUÏTS.
Dipòsit legal: B-35.961/01
Edita: Ajuntament de Caldes de Malavella, C/ Vall·llobera, s/n, 17455 Caldes de Malavella (la Selva) Telèfon 972 470 005
Direcció: Regidoria de Comunicació de Caldes de Malavella
Coordinació: Albert Torrent i Amagat Tel. 627 88 77 65 aquae@caldesdemalavella.cat
Consell de Redacció: Pili Turon, Anna Macias, Josep M. Fugarolas, Ramon Luque, Laura Boadas, Albert Torrent, Jordi Aparicio i Feluca Díaz
Col·laboradors: Josep Barnés, Sebastià López i Uetus Veterinaris.
Agraïments: Entitats culturals, esportives i AMPES

Fotos: Albert Torrent i Amagat Tel.627 88 77 65 - info@alberttorrent.cat
Foto portada: Albert Torrent i Amagat
Contacte per suggeriments i lliurament de material: aquae@caldesdemalavella.cat
Disseny i maquetació: Mercè Soler / Estudi Gràfic David Coll - Tel. 972 22 01 54
Impressió: Impremta Pagès, S.A. c/ Can Planas - Paratge Ca l'Aulet, s/n. Anglès. Tel: 972 42 01 07.

AQUAE no es fa responsable dels continguts i opinions dels articles que aporten els col·laboradors. La secció d'opinió està oberta a tothom qui hi vulgui aportar els seus punts de vista. Les opinions són responsabilitat exclusiva dels autors.

Col·labora:
Diputació de Girona

tència sobre l'Estatut en un verdader tancament amb forrellat institucional. Un enroc contrari a la virtut màxima de la Constitució, que no és sinó el seu caràcter obert i integrador. El Tribunal Constitucional, per tant, no decidirà únicament sobre el plet interposat pel Partit Popular contra una llei orgànica de l'Estat (un PP que ara es reaproxima a la societat catalana amb discursos constructius i actituds afalagadores). L'Alt Tribunal decidirà sobre la dimensió real del marc de convivència espanyol, és a dir, sobre el més important llegat que els ciutadans que van viure i van protagonitzar el canvi de règim a finals dels anys setanta transmetran a les joves generacions, educades en llibertat, plenament inserides en la complexa supranacionalitat europea i confrontades als reptes d'una globalització que relativitza les costures més rígides del vell Estat nació. Estan en joc els pactes profunds que han fet possible els trenta anys més virtuosos de la història d'Espanya. I arribats a aquest punt és imprescindible recordar un dels principis vertebradors del nostre sistema jurídic, d'arrel romana: Pacta sunt servanda. Allò pactat obliga.

Hi ha preocupació a Catalunya i cal que tot Espanya ho sàpiga. Hi ha alguna cosa més que preocupació. Hi ha un creixent atipament per haver de suportar la mirada irada dels que continuen percebent la identitat catalana (institucions, estructura econòmica, idioma i tradició cultural) com el defecte de fabricació que impedeix a Espanya assolir una somiada i impossible uniformitat. Els catalans paguen els seus impostos (sense privilegi foral); contribueixen amb el seu esforç a la transferència de rendes a l'Espanya més pobra; afronten la internacionalització econòmica sense els abundants beneficis de la capitalitat de l'Estat; parlen una llengua amb més marge demogràfic que el de diversos idiomes oficials a la Unió Europea, una llengua que en lloc de ser estimada, resulta sotmesa tantes vegades a un obsessiu escrutini per part de l'espanyolisme oficial, i acaten les lleis, per descomptat, sense renunciar a la seva pacífica i provada capacitat d'aguant cívic. Aquests dies, els catalans pensen, sobretot, en la seva dignitat; convé que se sàpiga.

Som en vigílies d'una resolució molt important. Esperem que el Constitucional decideixi atenent a les circumstàncies específiques de l'assumpte que té entre mans -que no és sinó la demanda de millora de l'autogovern d'un vell poble europeu-, recordant que no existeix la justícia absoluta, sinó només la justícia del cas concret, raó per la qual la virtut jurídica per excel·lència és la prudència. Tornem a recordar-ho: l'Estatut és fruit d'un doble pacte polític sotmès a referèndum. Que ningú es confongui, ni malinterpreti les inevitables contradiccions de la Catalunya actual. Que ningú erri el diagnòstic, per molts que siguin els problemes, les desafeccions i les contrarietats. No som davant d'una societat feble, prostrada i disposada a assistir impassible al menyscapte de la seva dignitat. No desitgem pressuposar un desenllaç negatiu i confiem en la probitat dels jutges, però ningú que conegui Catalunya posarà en dubte que el reconeixement de la identitat, la millora de l'autogovern, l'obtenció d'un finançament just i un salt qualitatiu en la gestió de les infraestructures són i continuaran sent reclamacions tenaçment plantejades amb un amplíssim suport polític i social. Si és necessari, la solidaritat catalana tornarà a articular la legítima resposta d'una societat responsable. ■

opinió

El racó d'en Sebastià

TRES ETAPES VITALS: INFANTESA, JOVENTUT I GRANS

La nostra educació de nens fóra sempre encarrilada perquè, de grans, sabéssim quan ens mereixíem un càstig. La dita diu: "educa els nens i no serà necessari castigar els homes". L'adolescència és enrenou i desordre, és un cicle de la nostra vida que es fa sempre molt curt, mai no n'hi ha prou, sempre s'acaba massa aviat: No se sap el que es vol, però sí que es vol tot, peti qui peti, amb tots els riscos i reptes.

Arribada la joventut, es viu en l'esperança: Millor aprofitar-la bé que no pas no fer-ne res. Aquesta etapa la recordarem tota la vida. Sobren iniciatives i manquen experiències, sempre es pensa tenir-les de grans, però mai cap home savi no ha volgut tornar a l'etapa viscuda de jove. La joventut és un defecte que corregim amb el temps i l'experiència i aquesta experiència sempre arriba massa tard.

La joventut és decadent i indisciplinada. Mai els fills no escolten els consells dels majors. És un lapsus de disbauxa, d'un greu desajustament de l'ordre. Llegim dites com "joventut diví tresor, tu te'n vas per no tornar, pensant amb tu quan vull plorar no ploro i a vegades ploro sense voler". Són les paraules del bon pensador.

Desconfiem de la joventut perquè l'hem viscuda abans i sabem els perills passats. Ara posseïm la maduresa vital, etapa en la qual ja han passat totes les tempestes encara que, a vegades, segueixi llampegant. La maduresa és l'art de viure en pau. Som grans quan gaudim més guardant els secrets que no pas divulgant-los.

Som grans quan per anar a dos actes molt atractius, escollim el que després ens permetrà arribar més d'hora a casa i és que la maduresa és sinònim de seny: treballem sense supervisors que ens vigilin, portem cèntims a la butxaca sense gastar-los i suportem injustícies sense ànim de venjança. Algú se n'encarregarà.

Sabem que la vida no ha estat la festa alegre que esperàvem, però ja que hi som, millor que la passem cantant i ballant. Lamentem que el lapsus de "massa jove" a "massa gran" sigui tan curt i breu. Llavors amb tristesa diem, "que aviat s'ha fet tard". La vellesa és el fet més inesperat de tots. A vegades fa pena pensar que la nostra societat estimi les catedrals, pintures i mobles antics i no tingui en compte el valor i l'estima a la gent gran: humans antics, plens de records i d'experiències.

Arribem a grans, però no admetem que ho som, sentin l'esperit encara molt jove. La dolçor de la vida és l'amor. No és visible, però es nota. Diuen que és com el sucre dissolt amb llet, mai veiem si n'hi ha, però tastant-la sempre es nota que hi és.

Estic satisfet de poder dir: Hem arribat aquí, amb il·lusió i esperança. Rompem una llança a favor de la vida, la llibertat, la pau i visca la nostra experiència. ■

Sebastià López
sebastia@caldesdemalavella.cat

Els articles d'opinió els escriuen col·laboradors que envien els articles regularment. Els seus escrits no superaran les 400 paraules. Si vols ser un col·laborador habitual de la revista i aportar els teus textos, envia'ns un correu a **aquae@caldesdemalavella.cat**

El lector escriu

DE TERRAT EN TERRAT - GERARD QUINTANA

Mentre esperem impacients, sobretot jo, que comenci el concert, una veu coneguda comença a llegir la normativa que regeix la música al carrer de l'Ajuntament de Barcelona. La gent comença a callar i es van tancant els llums. La música comença però no sorgeix de l'escenari sinó que entra per la porta: música de grallers i tabalers omplen el Teatre de Salt i comença el concert amb la cançó "Barcelona en colors". Mica en mica totes

les cançons del nou disc es van interpretant. Hi ha qui diu que el seu estil ha canviat però per a mi, l'essència encara hi és. S'acaba amb "El Boig de la ciutat", però jo em nego a marxar. Per mi, podríem tornar a començar, si us plau?

Un concert molt íntim per a una gent que sabem el que anem a veure. Un disc per recomanar si encara no n'has escoltat cap.

Anna Macias

Gràcies,TORTELL POLTRONA

Recordo amb quina il·lusió em llevava els dissabtes al matí per veure el programa Terra d'Escudella. Han passat uns quants anys i han canviat unes quantes coses, però el record que tinc d'en Tortell Poltrona no me l'ha esborrat res. No és el primer cop que vaig al

Circ Cric, però alguna cosa m'ha empès a escriure : potser el títol de l'espectacle, potser perquè celebren 35 anys, potser perquè no se'n parla massa o gens. Potser per tot això però segur que és per com em sentia quan s'acabava l'espectacle. Des de les primeres paraules de la Senyoreta Titat, passant per quan ens explica què fan com a Pallassos sense Fronteres fins a l'últim aplaudiment, se t'encomana l'alegria i l'energia. Us recomano que hi aneu, és una bona dosi de circ ben fet, amb tota cura en els detalls, és com una sessió d'humilitat però amb el saber fer d'aquell que sap el que es fa.

Anna Macias i Ramon

L'apartat d'El lector escriu dóna la veu als caldencs que vulguin donar el seu punt de vista sobre qualsevol aspecte. Els escrits no superaran les 15 paraules. Els interessats en participar-hi cal que ens enviïn els textos a **aquae@caldesdemalavella.cat** i que ens faciliteu el nom, cognoms i el DNI.

INAUGURACIÓ DEL CAMP DE FUTBOL *de Can Bernadí*

Per Albert Torrent

El 12 de desembre passat es va inaugurar el camp de futbol de Can Bernadí, al veïnat d'Aigües Bones. Durant tot el dia s'hi van fer diversos partits i pels volts de la 1 es va fer l'acte d'inauguració del camp, amb la presència del vicepresident de la Diputació, Narcís Casassa, el delegat gironí de la Federació Catalana de Futbol, Ramon Codina, l'alcalde Joan Colomer, el regidor d'Esports, Israel Luque, el tècnic d'Esports, Mikel Garmendia, el president de la Unió Esportiva Caldes, Pere Pineda, i el vicepresident de la UD Aigües Bones, Salvador Rodríguez.

Narcís Casassa, vicepersident de la Diputació de Girona

Joan Colomer, Alcalde de Caldes

Mikel Garmendia tècnic d'Esports

Salvador Rodríguez, vicepresident de la UD Aigües Bones

Pere Pineda, president de la UE Caldes, rebent la placa commemorativa de part de Ramon Codina, delegat gironí de la Federació Catalana de Futbol

El camp de futbol de Can Bernadí és una aposta de l'Ajuntament per crear una nova zona esportiva en la qual fer-hi diversos equipaments. Per altra banda, i aprofitant l'existència del nou camp, pretén reorganitzar la zona esportiva actual de manera que es pugui destinar l'espai del camp de futbol de terra a altres instal·lacions. En una altra vessant, es vol cohesionar el territori dotant d'equipaments municipals un veïnat com el d'Aigües Bones.

El nou camp de gespa artificial és una equipament llargament reclamat per la Unió Esportiva Caldes ja que el primer equip fins ara s'havia de desplaçar a Riudellots per tal de jugar els seus partits com a local ja que la categoria en la qual juga, la Primera Territorial, exigeix tenir un camp d'aquestes característiques. La UE no és l'única entitat que en farà ús ja que la U.D. Aigües Bones també hi jugarà partits. A part del camp de futbol, també s'hi han construït cinc vestidors, una sala d'infermeria i uns lavabos.

Les obres del camp han costat 478.946,19 €, 399.936, 12 € dels quals estan finançats dins dels Fons d'Inversió Local i del Fons Especial de l'Estat per a la Dinamització de l'Economia i l'Ocupació. ■

N-II: *La història interminable*

Per Albert Torrent

Les obres del tram de l'autovia entre Caldes i Sils s'allarguen i corren el risc de patir més despropòsits que el tram Fornells - Caldes (en vam parlar en l'Aquae 21). Catalunya ha tingut i té una de les "Nacionals" més precàries de tot l'Estat Espanyol, malgrat la suposada prioritat que han mostrat els diversos governs espanyols cap a aquesta obra. Un cop aturades les obres, anar pel tram de Caldes a Sils dóna la sensació contínua de precarietat i provisionalitat. Tenim problemes en hora punta per entrar o deixar la l'N-II a la cruïlla de Caldes així com en els accessos als Tapiots, a la urbanització Tourist Club i altres veïnats, que són precaris. Les senyalitzacions són insuficients, els accessos perillosos, hi ha manca de visibilitat i d'il·luminació, hi ha molt trànsit, es viuen situacions de perill i s'obliga els veïns a fer voltes tant per accedir com per sortir de la carretera.

El tram està en una estat lamentable per una via d'aquesta categoria i la situació teòrica de provisionalitat s'està convertint en un maldecap diari que no té perspectiva de solucionarse a curt termini. Davant d'aquesta situació, el ple municipal de novembre va aprovar per unanimitat de tots els partits polítics un manifest que exigeix un acabament ràpid de les obres i uns mínims de seguretat mentre no s'acabin.

Les vicissituds d'aquest tram Caldes - Sils van començar l'any 2006 quan es van adjudicar, tot i que fins que no es van començar van passar 2 anys. La suspensió de pagaments d'una de les empreses que executava els treballs el juny de 2009 ha fet que les obres des de llavors estiguin aturades, quatre anys més tard. De moment el govern espanyol destina dins els pressupostos de l'Estat de 2010 una partida per a l'autovia molt minsa, insuficient per finançar aquestes obres, tot i que s'assegura que vindran inversions en el marc de la disposició addicional tercera de l'Estatut. Els diversos governs espanyols han assegurat que l'autovia és una prioritat però el cert és que les previsions no complertes dels

diversos trams s'han anat repetint.

L'últim compromís el va adoptar el subdelegat del Govern a Girona, Francesc Francisco-Busquets, el 17 de desembre passat quan es va reunir amb els alcaldes de Caldes, Joan Colomer, i de Sils, Martí Nogué. Busquets els va avançar que la previsió de Foment és licitar de nou les obres durant el primer semestre de 2010 i adjudicar-les en el segon. Tenint en compte que el termini d'execució es preveu que serà d'un any, les previsions indiquen que, si tot va bé, es podrien acabar les obres del tram Caldes - Sils a finals de 2011. Francesc - Francisco Busquets s'ha compromès també a adoptar mesures, tot i que no les va concretar, per millorar la seguretat, la senyalització, l'enllumenat, el pintat i per fer el manteniment de l'N-II. Per últim, també va avançar que es millorarà l'accés a la cruïlla de Caldes.

DEMANDES DEL PLE DE 30 DE NOVEMBRE INCLOSES EN LA MOCIÓ APROVADA PER TOTS ELS PARTITS POLÍTICS AMB REPRESENTACIÓ

Al Ministerio de Fomento:
Que s'actuï, utilitzant totes les eines que es tenen a l'abast, per assegurar la represa de les obres d'acord amb la urgència que la situació requereix.
Que un cop reiniciades les obres, s'intensifiqui el ritme d'execució, es fixin uns terminis breus i inajornables per a la finalització de les obres i se'n mantingui informat l'Ajuntament de Caldes de Malavella.
Que mentre no es reprengui l'execució de les obres es realitzi el manteniment del tram tenint en compte que no es tracta d'un manteniment ordinari. La situació de provisionalitat i la ràpida degradació de les infrestructures exigeixen actuacions específiques.
Que durant la aturada i l'execució de les obres es garanteixi la seguretat en tot el tram, especialment en els diversos accessos al municipi, la urbanització Turist Club , el sector Tapiots i a les masies veïnes. Per tal de minimitzar el risc d'accidents demanem que es facin les modificacions necessàries en el ferm, en la senyalització tant horitzontal com vertical en l'enllumenat, etc...

Al Servei Català de Transit:
Que es reguli el transit en les hores de màxima afluència de vehicles per evitar els riscos i les molèsties causades per la gran afluència de vehicles i el mal estat dels accessos

Al Parlament de Catalunya i als Diputats gironins al Congrés:
Que vetllin per a la ràpida planificació i execució dels diversos trams que conformen el pas de la N-II per les comarques gironines.

XAVIER TRESSERRAS, RESPONSABLE DE LA GASOLINERA DE LA N-II DE CALDES

Xavier Tresserras

"Els cotxes que vénen de Girona en hores de trànsit i quan costa trencar per anar a Caldes queden enmig de la carretera. Jo m'he trobat esperant i notant com es mou el meu cotxe pels cotxes i camions que em passen a costat i costat. Ets sents atrapat i passes por. Venint des de Caldes m'he trobat en alguna ocasió fent cua des del trencant del Llac del Cigne, tot i que el més normal és fer-ne durant tota al recta final d'accés a la N-II. Normalment haig d'esperar 5 minuts per incorporar-me a la carretera.

Des de finals d'octubre que no han il·luminat la zona del trencant i tot i això, de vegades ja es fa fosc i encara no estan encesos.

Sabem ue l'autovia no es farà demà i que vol molta paperassa però aquest és un procés i un altre és el de la millora de la seguretat mentre no s'acaben les obres. Una solució fàcil i que no requeriria de grans infrastructures seria que posessin semàfors portàtils que regulessin el trànsit en hores punta. Calen solucions immediates però em temo que fins que no hi hagi algun mort no es farà res".

Uns cotxes intenten incorporar-se per anar a Caldes mentre un camió els passa a pocs centímetres i els que vénen de Caldes intenten entrar a l'N-II

Cua per accedir a l'N-II un dia al matí

XAVIER OROMÍ, PRESIDENT DE L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DELS TAPIOTS

Xavier Oromí

"Els veïns dels Tapiots ens hi juguem la vida ja que quan intentem accedir a la N-II ens trobem que hi ha un canvi de rasant amb poca visibilitat amb un límit de velocitat de 80km/h que poca gent compleix. A les 8 del matí puc estar 10 minuts per sortir però encara és més perillós per la majoria de veïns ja que molts són grans i, per tant, tenen menys reflexos.

Pel que fa al trencant de Caldes, és un perill ja que el carril d'espera té capacitat per un nombre limitat de cotxes i en hores punta els últims cotxes no hi caben i han d'estar al mig de la carretera amb el perill que això comporta. Desgraciadament, fins que no hi hagi algun mort no s'hi farà res.

La solució ideal seria que acabessin l'obra. Mentrestant, però, estaria bé que fessin un pas elevat que ens permetés anar a l'altra banda i que es posessin bandes reductores de velocitat També seria un detall que els Mossos d'Esquadra regulessin el trànsit en hores punta o instal·lessin algun radar per garantir la seguretat. En comptes d'això, el col·loquen més enrera, quan s'acaba l'autovia, i amb afany recaptatori.

Diversos veïns hem trucat a MOPU i sempre ens han dit que aviat començaran les obres però no ens saben dir res més. Sembla mentida que tinguin l'N-II com la tenen. Te'n vas a Osca i tot són camions treballant per fer l'autovia. Aquí, sembla que no els interessa fer les obres.

No m'estranya que les empreses no vulguin assumir les obres si l'Estat paga a 120 dies. Per altra banda, serà difícil que una nova empresa vulgui fer-se'n càrrec ja que és una obra iniciada per una altra companyia i en cas d'haver-hi algun problema de construcció podria ser aquesta la que en sortís perjudicada.

Creiem que fer manifestacions és absurd perquè som quatre gats. No servirà de res i hauràs perdut el temps, diners. Estem desencisats perquè no s'amoïnen per nosaltres".

La visibilitat per accedir a la N-II des dels Tapiots és deficient

Un autobús escolar intentant accedir a l'N-II

JOAN ARMENGOL I TOMÁS MOLINA, PRESIDENT I VICEPERSIDENT DE LA JUNTA DE CONSERVACIÓ DE LA URBANITZACIÓ TOURIST CLUB

La bassa que s'ha creat a l'entrada del Tourist i que hi ha provocat inundacions

Tomás Molina i Joan Armengol

"Les obres ens afecten molt ja que si sortim de Tourist Club per anar a Barcelona, hem d'anar fins a la rotonda del golf i si venim de Girona i volem entrar a la urbanització, hem d'anar fins als Rolls i des d'allà, recular. És una pèrdua de temps i de diners en gasolina. A part d'això, és un perill perquè, tot i que el límit de velocitat és de 60km/h, els cotxes no hi van i això fa que sigui perillós. A més, quan accedim a la urbanització ens sentim pressionats ja que els cotxes de darrera sembla que t'empenyin i alguns fins i tot et toquen el clàxon. Per acabar-ho d'adobar, l'accés no és gaire bo. Els veïns estan farts de fer tantes voltes i de vegades es fan imprudències com entrar directament a la N-II des del trencant per anar en direcció a Barcelona.

S'entendria la situació si fos cosa d'alguns mesos però tenim la impressió que estem deixats de la mà de Déu. Hem trucat moltes vegades a MOPU i no hem trobat mai cap interlocutor per transmetre-li les queixes.

Un problema greu és que fruit de les obres s'ha fet a l'entrada de la urbanització un forat d'uns 6 metres just l'entrada de la urbanització que s'ha omplert d'aigua ja que no s'han fet els desguassos de l'obra. Ja hem patit inundacions a diverses cases perquè aquesta aigua es filtra i va directament a la urbanització.

A l'altre extrem, la parcel·la que limita amb la urbanització ha estat talada i s'hi ha acumulat runes i brutícia. El nivell ha augmentat 4 metres i quan plou el fang embussa el col·lector d'aigües i hem patit inundacions.

Com a afegit, encara no sabem el traçat definitiu de l'autovia i segons a quines propostes, a alguns veïns no els afecten les finques però en d'altres sí.

Per altra banda, les obres han fet que haguem perdut el servei de línia d'autobusos que comunica Lloret i Girona i que s'aturava a la urbanització".

JOSEP BARNÉS, DE CAN GIMFERRER NOU, AL VEÏNAT DE BAIX

"Amb l'inici de les obres, l'entrada i sortida de la carretera des de can Burot es va tallar i més endavant també es va tallar un altre accés que hi havia a prop del Rolls. L'únic accés que hi ha ara és a prop de la rotonda de Sils i Vidreres. Només de deixar l'N-II es passa per un pas que s'ha inundat quan ha plogut fort i no ens ha permès passar. A més, el camí de terra està fet amb material molt tou i es fa malbé molt ràpidament. L'accés a la carretera és de vegades complicat per anar a Girona però si es vol anar direcció a Barcelona, cal anar fins al trencant de les Mallorquines, recular, incorporar-se de nou per anar direcció sud. Són pocs quilòmetres cada trajecte però al cap de l'any sumen. L'altra opció que tenim és passar per Sant Sebastià i el Llac del Cigne però el camí tampoc no és gaire bo.

El tram sud no està ben senyalitzat, té uns carrils molt estrets i uns revolts que han provocat uns quants accidents. Com a afegit, en algunes parts, quan s'acaba la carretera hi ha marges pronunciats.

Quan s'acabin, els accessos estaran bé i tots aquests inconvenients es portarien amb paciència si fos qüestió de mesos però no sabem fins quan estarem així". ■

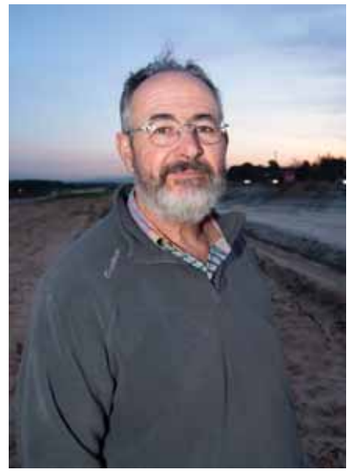

Josep Barnés

Intentant accedir a l'N-II

A l'esquerra, el futur pas de l'autovia.

LA CAMPANYA 2009 DEL CAMP DELS NINOTS *es tanca amb multitud de nous fòssils*

Per Albert Torrent

Treballs del sondeig mecànic per tal d´extreure una seqüència de fins a 60 metres de profunditat.

La variabilitat i excepcionalitat dels fòssils recuperats enguany confirmen que el volcà del Camp dels Ninots és un dels millors jaciments paleontològics d'Europa per tal de conèixer la vida animal i vegetal durant el Pliocè (al voltant dels 3.500.000 anys).

La complexitat de les troballes està fent que sigui necessari un treball cada cop més multidisciplinar i en la campanya 2009 feta entre el 2 i el 30 de setembre, hi han participat uns 20 investigadors entre arqueòlegs, paleontòlegs, geòlegs, biòlegs, restauradors, etc. En aquesta campanya s'han continuat excavant els mateixos nivells dels últims anys però a més també s'ha extret una seqüència contínua de sediment de 60 metres fins a la base del volcà. Això permetrà, per una banda, estudiar els orígens del jaciment i confirmar-ne la cronologia i, per altra banda, estudiar els pòl·lens i fitòlits i conèixer així l'evolució climàtica i paisatgística de l'entorn.

Imatge dels treballs d'excavació en el nivell paleontològic de fa 3,5 milions d'anys.

A la dreta, vista de l'excavació d'una de les granotes en connexió. A baix, visita guiada a l'exposició.

RESTES VEGETALS I ANIMALS

Les troballes de restes vegetals són excepcionals ja que en aquesta campanya s'han recuperat milers d'empremtes de fulles, fruits i troncs que ens testimonien la presència d'arbres i plantes subtropicals que conformaven un paisatge frondós i molt humit.

Pel que fa al les restes animals, s'han recuperat desenes de restes fòssils, especialment de microvertebrats. S'han recuperat tortugues, granotes, peixos, tritons, sargantanes, ocells, insectes, etc. en el mateix nivell on, en les campanyes anteriors, aparegueren dos esquelets complets de bòvids i un esquelet també complet de tapir. Destaquen les tortugues aqüàtiques (Mauremys leprosa) ja que en algun cas se n'han conservat el crani i les extremitats, fet excepcional ja que els esquelets d'aquests animals són molt fràgils. També durant aquesta campanya s'han recuperat 20 granotes (Pelophylax), perfectament conservades i capgrossos.

Excavació d'una de les tortugues localitzades.

Fulla localitzada en el Camp dels Ninots.

Finalment, també s´han recuperat restes aïllades de rinoceront pertanyent a l'espècie Stephanorhrinus jeanvireti.

DIVULGACIÓ

Paral·lelament, durant tot el setembre i fins al 12 d'octubre es va poder visitar l'exposició itinerant "Ara fa 3,5 milions d'anys. El Camp dels Ninots", amb informació sobre el material recuperat des de l'any 2003 fins ara.

Continuant en la línia didàctica, l'equip d'investigació del Camp dels Ninots presentarà "El Camp dels Ninots. Rastres de l'evolució", un llibre divulgatiu en el qual es mostraran tots els resultats obtinguts fins ara. Aquest llibre està coordinat pels directors del projecte de recerca i està produït per l'IPHES i l'Ajuntament de Caldes de Malavella. ■

"SOTA TERRA": *Un nou programa de TV3 que dedicarà un capítol als Ninots de Caldes*

Per Anna Macias i Ramon

Fermí Fernández donant explicacions als menuts caldencs sobre els Ninots. Foto: Gerard Bosch.

"Sota Terra" és un nou programa de TV3 que mostrarà tots aquells pobles de Catalunya que tenen algun tresor amagat sota terra. De la mateixa productora que "Els paisatges favorits de Catalunya", Batabat, el programa dedicarà un dels seus capítols als Ninots de Caldes de Malavella. Us preguntareu com ho sabem però el cert és que els vam veure i seguir mentre preparaven el programa. A més, 6 nens de Caldes, van ser escollits per ser protagonistes i ambaixadors del nostre municipi i els seus tresors arreu de Catalunya mitjançant la TV. El presentador del programa és en Fermí Fernández que acompanyat en tot moment per l'Eudald Carbonell, fan una immersió cap a la profunditat del nostre poble per explicar l'origen i la formació d'aquests ninots i el perquè només es poden trobar a Caldes. El rodatge es va fer el dijous 1 d'octubre al Camp dels ninots i a l'estació de la Renfe de Caldes. Sembla que durant el rodatge es va fer un descobriment d'una peça que culminarà les descobertes realitzades fins ara. El dissabte es va convidar tots els convilatans a la Primera trobada de Ninots en la qual també hi va participar la Colla Gegantera de Caldes. Durant la trobada, molts caldencs van portar la seva col·lecció de ninots. L'acte es ca cloure amb una ballada dels Gegants de Caldes enmig d'un ambient molt festiu. Tot i les nostres influències, no ens han pogut concretar les dates d'emissió definitives, tot i que es preveu que serà a mitjans del mes de gener. Serà divertit ser espectadors del nostre tresor, bona manera d'aprendre a valorar el nostre entorn. ■

CALDES, INTEGRADA EN EL PRODUCTE *"Catalunya Termal"*

El 16 de novembre passat es va presentar a Barcelona la marca "Catalunya termal", amb l'objectiu de potenciar Catalunya com a destinació turística i balneària de qualitat. Aquesta iniciativa és fruit de la creació, el setembre de 2008, del Consorci de Viles Termals de Catalunya, format per Caldes de Malavella i vuit municipis més: Benifallet, Caldes d'Estrac, Caldes de Montbui, el Vendrell, la Garriga, Sant Climent Sescebes, Sant Hilari Sacalm i Santa Coloma de Farners.

L'acte de presentació va ser presidit per Jordi Solé, alcalde de Caldes de Montbui i actual president del Consorci, i Joan Carles Vilalta, director general de Turisme de la Generalitat de Catalunya.

El Consorci ja ha creat el web www.catalunyatermal.cat, que inclou informació sobre els atractius turístics i els allotjaments de cada una de les viles termals i altres informacions d'interès, com el primer vídeo promocional elaborat sota el lema "Catalunya termal. Terra i aigua".

A banda, també s'han editat els materials i els suports gràfics a través dels quals el Consorci es presentarà a les fires relacionades en el sector que se celebren durant l'any 2010. Termatalia, a Ourense, i el Saló Internacional del Turisme de Catalunya, a Barcelona, són algunes de les fires on ha confirmat la seva presència.

El Consorci ha començat a treballar ja en les principals accions que pensa dur a terme durant l'any 2010, entre els quals destaca l'elaboració d'un Pla de desenvolupament de les viles termals catalanes i el llançament d'una campanya de comunicació per a donar a conèixer les destinacions que inclou. ■

CALDES DECIDEIX CELEBRARÀ UNA CONSULTA *sobre la independència el 25 d'abril*

La plataforma ciutadana Caldes decideix ha fixat el diumenge 25 d'abril com el dia en què se celebrarà a Caldes la consulta sobre la independència de Catalunya. Aquesta iniciativa es basa en els referèndums fets a Arenys de Munt el 13 de setembre i en 161 pobles més el 13 de desembre passat i pretén preguntar a la ciutadania sobre la independència de Catalunya. Les consultes persegueixen obrir la via a un referèndum vinculant sobre la independència del nostre país exercint el dret a decidir i buscant el màxim de participació. A inicis de desembre, 227 municipis ja han confirmat que han fet o faran en diferents dates consultes per la independència.

Caldes decideix és una entitat ciutadana que s'ha format per endegar el procés de consulta en el nostre municipi i ja ha format diferents grups de treball (organització de la campanya de participació, logística, informàtica, tresoreria, premsa i comunicació, organització de la consulta i seguretat). Si voleu col·laborar en la iniciativa, podeu contactar amb els organitzadors a través del web **http://caldesdemalavelladecideix.blogspot.com.** També podeu consultar la pàgina al facebook (feu una cerca escrivint "Caldes de Malavella decideix"). Podeu igualment enviar un correu electrònic a l'adreça **caldesdemalavelladecideix@gmail.com** o trucar al telèfon 609369936. També podeu fer aportacions econòmiques per assumir les despeses d'organització en el següent número de compte: **2030.0093.91.330001222.9.**

La consulta té el suport explícit de l'Ajuntament ja que el ple municipal de setembre va pronunicar-se a favor de les consultes populars per majoria absoluta (10 vots a favor i 3 abstencions). ■

UNA GRANJA DE VAQUES DE CALDES, *l'única catalana en rebre el títol de Mestre criador 2008*

La granja de Can Gimferrer Nou del veïnat de baix de Caldes ha estat l'única catalana que ha rebut el títol de mestre criador 2008, que va concedir a finals de l'any passat la Conferderació d'Associacions de Frisona Espanyola (CONAFE). Aquest títol és un reconeixement a les explotacions modèliques en la cria de bestiar boví ja que té en compte la conformació de les vaques (braguer, cues...), la producció de la llet (quantitat i qualitat...) i la longevitat del bestiar. Un mèrit afegit és que la valoració es fa a llarg termini i que té en compte la feina feta durant els últims 15 anys. A més, només poden puntuar els animals nascuts a la mateixa granja, per la qual cosa es dóna prioritat a la cria pròpia. Durant aquest mes s'atorgaran nous títols de mestre criador, un reconeixement que només es pot rebre cada 10 anys. Per a més informació:
http://www.conafe.com/estadisticas/m_criador08.htm. ■

En Josep Barnés i la seva filla, l'Alba, mostrant la placa acreditativa

EL CONSELL COMARCAL ENDEGA UNA INICIATIVA *per compartir cotxes*

El Consell Comarcal de la Selva ha endegat la iniciativa Compartir cotxe, un servei gratuït que ofereix a través del web **http://www.selva.compartir.org** i que facilita la trobada de persones que estan interessades a compartir el vehicle privat a l'hora d'anar a treballar, a estudiar o fer un viatge puntual. Amb aquesta intenció des del web es faciliten diferents opcions de possibles desplaçaments i la interacció entre ells (orígens i destinacions) com són tots els nuclis de població, escoles i polígons industrials de la Comarca, així com la possibilitat d'escollir qualsevol de les universitats catalanes o un trajecte de fora de la Selva. ■

CALDES PARTICIPA EN LA PEDALADA *contra el canvi climàtic*

La pedalada contra el canvi climàtic celebrada el 27 de setembre va aplegar 79 caldencs que van recórrer 17 km pels entorns de la població. Amb aquesta participació es va aconseguir evitar l'emissió de 217,5 kg de CO2 a l'atmosfera. En el conjunt de Catalunya van ser 24.561 les persones i els 100 municipis que van pedalar a favor del clima, dins l'àmbit de la Setmana de la Mobilitat Sostenible i Segura.

Cal tenir en compte que a Catalunya el transport és un dels principals responsables de les emissions de CO2, el conegut gas que potencia l'efecte hivernacle i, per tant, el canvi climàtic.

El Bicicleta Club de Catalunya (BACC) va ser l'ens encarregat de coordinar les pedalades a tot el país. Aquesta entitat considera que la bicicleta podria arribar a substituir el 50% dels viatges en cotxe, que es calculen inferiors a 5 km a Europa, segons la OMS si no fos per la manca d'infrastructures i la inseguretat als carrers. A la pedalada de Caldes van col·laborar-hi l'Ajuntament, el Club Excursionista, el Club de la Bicicleta i el Grup Vichy Catalán. ■

FOTOGRAFIES PREMIADES *del 10è. Ral·li Fotogràfic*

El Ral·li de fotografia ha arribat enguany a la desena edició i ho ha fet amb la participació de 42 persones. Els guanyadors i les categories han estat les següents: Carla Simon (menors de 16 anys), Ferran Munsó (ambients de Fira),

Ariadna Donate (indrets de Caldes relacionats amb l'aigua), Sergi Batlle (imatges del barri de Sant Grau), Carles Carreras (imatges de cases d'estiueig) ■

Carla Simon

Ferran Munsó

Ariadna Donate

Sergi Batlle

Carles Carreras

Lliurament de premis. D'esquerra a dreta, Adriana Donate (no va poder recollir el premi), Carla Simon, Ferran Munsó i Carles Carreras

...tambe ha passat a Caldes

DIA INTERNACIONAL CONTRA LA VIOLÈNCIA ENVERS LES DONES *25 de novembre*

MERCAT D'OPORTUNITATS *16 de novembre*

II JORNADES DE COOPERACIÓ I SOLIDARITAT *novembre*

RAL·LI LA SELVA, *20 d'octubre*

Fotos: peu a baix

...tambe ha passat a Caldes

FIRA DE L'AIGUA
3 i 4 d'octubre

FESTA DE SANT GRAU
3 i 4 d'octubre

FESTA DE SANT MAURICI
22 de setembre

Veïnats i urbanitzaions de caldes

Encetem aquesta nova secció amb la intenció de conèixer els diferents nuclis de població del municipi. Com és sabut, Caldes té una població disgregada en veïnats i urbanitzacions que tenen cadascuna les seves particularitats, necessitats, inquietuds desitjos i ambicions. La secció neix amb l'objectiu de descobrir-les i fer que els veïns ens coneguem més entre nosaltres.

TOURIST CLUB

El carrer de la General

Extensió: 0.17 Km2
Població censada: 199 persones
(108 homes i 91 dones)
Població no censada (estimació): 69
Nombre de parcel·les: 115
Nombre d'habitatges: 89
Km linials de carrers asfaltats: 2,030Km
Km. linials de carrers sense asfaltar: --
Distància nucli urbà: 5 Km

La urbanització Tourist Club, o Mas Boada, està situada a l'oest del terme municipal de Caldes. L'entorn està envoltat de zona boscosa i de conreu i queda limitada a ponent per l'N-II. Està formada per 115 parcel·les, de les quals 80 estan edificades. D'aquestes, 65 o 70 són primera residència i hi viuen durant tot l'any 199 persones. És una zona completament residencial i com a únics equipaments hi ha una piscina en desús, un camp de futbol i un parc amb tobogan i gronxadors. El fet que la major part de les famílies visquin tot l'any a Caldes, afirmen, fa que els veïns tinguin relació i contacte amb el nucli del poble a través d'accions tant quotidianes com pot ser anar a comprar, fer una recepta, anar al metge o portar els nens a l'escola.

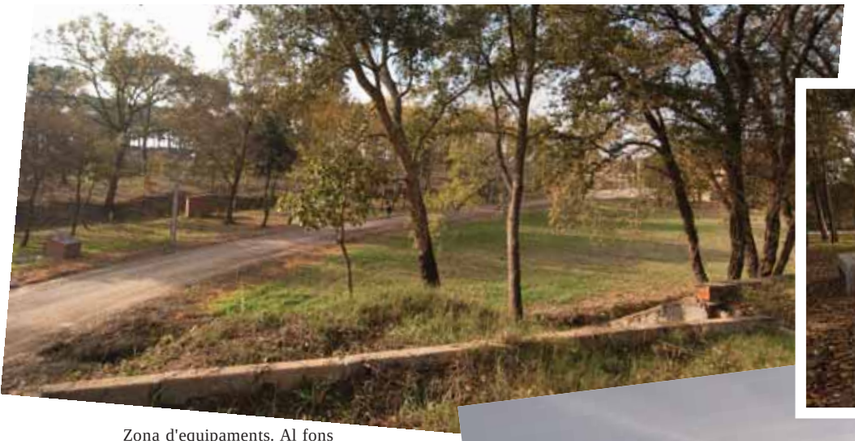

Zona d'equipaments. Al fons a la dreta, el camp de futbol

El parc infantil

El Mas Boada, que dóna el segon nom a la urbanització

El Tourist Club va néixer, com moltes urbanitzacions de Caldes, al voltants dels anys 70 quan un promotor privat va engegar el projecte d'una urbanització i en va posar a la venda les parcel·les. El president de la junta de conservació, Joan Armengol i el vicepresident, Tomás Molina, afirmen que en uns inicis els serveis eren suficients però a mesura que s'hi van anar edificant parcel·les la demanda va créixer i alguns serveis s'han quedat curts. Tot i que la urbanització no és municipal, la junta ha trobat a faltar durant tots aquests anys inversions a la urbanització per part de l'Ajuntament ja que recorden tan sols la instal·lació d'una marquesina i d'uns gronxadors, ja fa una bona colla d'anys.

Fins fa un any i mig, una associació de veïns procurava cobrar els quotes de manteniment de la urbanització que servien per cobrir els mínims. No va ser fins al maig de 2008 quan es va formar una junta de conservació que té per objectiu reurbanitzar el Tourist Club i adequar tots els serveis amb l'objectiu que l'Ajuntament de Caldes recepcioni finalment les obres i es faci càrrec del manteniment. La junta calcula que a mitjan any 2010 el projecte d'urbanització pot estar redactat i que a finals de l'any que ve se'n puguin començar les obres.

Prèviament, la junta ha hagut de fer un treball de conscienciació entre els veïns per convèncer-los de la conveniència de tirar endavant la reurbanització i d'assumir els costos que això comportarà. Un altre qüestió que ha calgut enllestir és l'ordenació de l'entorn de Mas Boada. El propietari ha cedit 17.000 m2 de terreny que seran zona d'equipaments municipals i de zona verda a canvi de tenir 2 parcel·les edificables d'un total de 4.000m2.

El president i vicepresident de la junta troben a faltar alguna botigueta o bar que subministrés aliments bàsics, sobretot a la gent gran a qui li costa de desplaçar-se. Igualment creuen que seria interessant potenciar una línia de microbusos que comuniqués amb el nucli de Caldes. Un altre de les seves intencions és recuperar algun camí que comunicava amb Sant Sebastià i que ara s'ha tallat. Per això s'està estudiant si aquest camí té titularitat privada o pública i si hi ha alguna manera de recuperar-lo com a via alternativa per comunicar-se amb Caldes o bé de, simplement, passejar o anar amb bici.

Malgrat aquestes mancances i inconvenients, creuen que val la pena viure al Tourist Club, una zona molt tranquil·la i agradable. Anhelen que en un futur no gaire llunyà la urbanització estigui en condicions i esperen amb paciència i resignació que s'acabin les obres de l'autovia que, quan estigui enllestida, els permetrà arribar ràpidament a Girona. Quan tot això sigui realitat, diuen, la urbanització serà molt bonica i de bon viure-hi. Per cert, ens avancen que la seva intenció és canviar el nom oficial de la urbanització, "Tourist Club" pel de "veïnat de Mas Boada" tal com, de fet, el coneix molta gent. ■

EL LLIUREPENSADOR

FRANCESC FERRER I GUÀRDIA

EL NOM DE LA BIBLIOTECA MUNICIPAL DE CALDES RECORDA EL PEDAGOG

per Pili Turon

"Sóc innocent, visca l'Escola Moderna!» van ser les últimes paraules del pedagog Francesc Ferrer i Guàrdia just abans de morir afusellat el 13 d'octubre de 1909, ara fa un segle. Aquesta escena es produïa al fossat de Santa Eulàlia del Castell de Montjuïc, a Barcelona, quan passaven pocs minuts de les 9 del matí. A Caldes de Malavella, la Biblioteca Francesc Ferrer i Guàrdia, Català Universal recorda i homenatja la figura d'aquest pensador i activista polític des de fa 17 anys, ja que es va inaugurar amb aquest nom el 13 de febrer de 1992. Aquest 2009, es commemora el centenari del seu assassinat i és un moment oportú per recordar-ne la trajectòria. Dintre de la segona edició de les Jornades de Solidaritat i Cooperació, la biblioteca de Caldes va organitzar la xerrada «Francesc Ferrer i Guàrdia. Significació de la seva obra. Creixement personal, laïcisme i justícia social», que va oferir el Catedràtic d'Història de la UAB Pere Solà, expert en l'estudi dels moviments socials, associatius i pedagògics o racionalistes. Però, a banda d'activitats puntuals com aquesta, el fons de la biblioteca municipal inclou totes les obres relacionades amb el pedagog i amb l'Escola Moderna que ell va fundar, així com també s'hi pot consultar un recull de premsa i altre material vinculat a Ferrer i Guàrdia.

Francesc Ferrer i Guàrdia (Alella, 1859-Barcelona, 1909) era un republicà i lliurepensador declarat, que als 24 anys es va afiliar a la francmaçoneria. Va deixar els estudis aviat per posar-se a treballar, iniciant la seva feina com a empleat ferroviari als 20 anys. El 1885 va començar un període de 16 anys d'exili a París, durant els quals va establir contactes amb els progressistes de Manuel Ruiz Zorrilla i amb la francmaçoneria francesa.

Ja de tornada a Barcelona, l'any 1901 Ferrer i Guàrdia va crear l'Escola Moderna, a través de la qual preconitzava un ensenyament laic i racionalista, independent de l'Estat i adreçat sobretot als obrers. Els aspectes més innovadors d'aquesta escola eren l'aplicació de mètodes pedagògics moderns i científics, a més de la introducció d'una filosofia racionalista, humanitària i antimilitarista. Gràcies a la seva bona relació amb Alejandro Lerroux, va exercir cert grau de direcció sobre les escoles populars creades pels centres republicans lerrouxistes. D'altra banda, Francesc Ferrer i Guàrdia mantenia un contacte estret amb diversos nuclis anarquistes; va subvencionar el periòdic «La Huelga General» (1901-1903); i, a través de l'editorial que va crear juntament amb l'Escola Moderna, va contribuir a difondre textos del sindicalisme revolucionari francès. La seva Escola Moderna va experimentar un gran desenvolupament fins el 1905, quan el seu empleat Mateu Morral va atemptar contra Alfons XIII. Van acusar Ferrer i Guàrdia de ser-ne l'inductor i el van processar, tot i que el van acabar absolent.

Altre cop a l'exili -a Brussel·les i novament a París-, el pedagog va crear la revista «L'École Renovée» (1908-1909) i va organitzar la Lliga Internacional per a l'Educació Racionalista dels Infants. També va subvencionar l'anarquista Centre d'Estudis Socials de Barcelona i «Solidaridad Obrera», convençut que per promoure una revolució política contra la monarquia calia la col·laboració dels obrers.

Altra vegada a Barcelona, Francesc Ferrer i Guàrdia va fracassar en l'intent d'aconseguir que els republicans radicals assumissin la direcció de la revolta de la Setmana Tràgica -provocada per l'inici de la guerra amb el Marroc, el juliol de 1909. I això el va conduir a la mort, ja que el van condemnar sense proves acusat de ser-ne el principal inductor a la capital catalana. El seu procés i la seva mort van desencadenar una extensa campanya europea, en la qual van participar forces obreres i republicanes laiques.

Després del seu afusellament, Francesc Ferrer i Guàrdia va passar a ser considerat un màrtir europeu de l'educació laica. Sobre ell, el pensador, polític i principal teòric del moviment anarquista, Piotr Kropotkin, va dir a Londres: «Ara és mort, però és el nostre deure explicar la seva obra, continuar-la, difondre-la i atacar els que mantenen la humanitat sota el jou de l'Estat, el capitalisme i la superstició». ■

MATEU RIBAS I ESTEBA

L'HOME DE LES ENTITATS

Per Albert Torrent

Parlar d'en Mateu és parlar d'associacionisme. Potser massa sovint obviem que quan gaudim d'alguna activitat organitzada per entitats, al darrera hi ha hores de dedicació i d'esforç desinteressat. En Mateu i el seu pas per multitud d'entitats n'és un clar exemple com podrem comprovar a continuació. Abans però repassarem la infància de postguerra la fi de la saga de ferrers d'on provenia, la seva etapa sindical i, com a curiositat, l'origen del sobrenom "Pebrot".

Plaça de Sant Grau. A la dreta, cal Pebrot, amb l'avi assegut al costat d'una arada. Al centre, la casa on aniria a viure posteriorment la família d'en Mateu.

En Mateu i la Pietat Casellas disfressats possiblement per alguns pastorets

En Mateu va ser el primer caldenc que va néixer després de la victòria del dictador Franco. Una trista anècdota en el context d'una família republicana. L'avi havia estat vinculat a l'Ajuntament durant la República i el pare, que va anar a la guerra de la banda republicana, va ser enxampat l'any 1946 quan estava recaptant diners per enviar als republicans que es van veure obligats a exiliar-se. Fruit d'això, el varen tancar a la presó durant un any i mig. La fama de ser de família republicana, ho veurem després, també va dur alguns problemes a en Mateu més endavant.

INFÀNCIA I JOVENTUT

En Mateu recorda una infància de carrer, jugant a pilota (que es feien ells amb cuir), al palet (un joc que consistia en llançar talons de sabates de manera que fessin saltar llumins que estaven col·locats en requadres fets en el terra), a les bolitxes, que es feien ells mateixos anant a buscar fang al Camp dels Ninots, a cuita-amagar... Els escenaris de tot plegat eren els carrers i places, al davant de les cases i les Roques.

En Mateu va anar a les antigues escoles per a nois, a l'actual biblioteca però poc després d'acabar els estudis als 14 anys, es van traslladar a la ubicació actual. L'espai que va quedar lliure es va habilitar com a casal. En aquest espai jugaven a "saque a mà" (una espècie de frontó en el qual es picava la pilota directament amb la mà) i al joc de la barra (joc semblant al mocador). Les noies, per la seva banda, anaven a escola a sobre d'"El colonial", el local on ara hi ha l'esplai d'avis "la Caixa" i que havia estat un bar. Aquests baixos, ja abans de deixar de ser escola, es van adaptar com a lloc on jugar a escacs, ping-pong, xerrar i fer balls.

Una altra font d'entreteniment era el futbol. El camp estava situat inicialment al final de la Rambla d'en Rufí però es va traslladar més tard a la zona de la granja fins que el van llaurar. Encara no tenia 14 anys i per jugar a futbol no va tenir més remei que anar amb bici fins a Cassà de la Selva on va jugar fins als 16 amb els juvenils.

Una mica abans d'aquesta època, en Mateu havia entrat en un cor dirigit per en Josep Vilar (conegut també com a "Ferrer Calic" o "Philips") on van arribar a cantar fins a 60 persones i també va fer obres de teatre amb el professor Vidal al casal, en el que va ser l'embrió del futur grup de teatre Traspunt. Els diumenges el senyor Vidal i el rector Josep Bars passaven pel·lícules al casal per als més petits i oferien un berenar. Quan va ser una mica més gran, en Mateu i alguns companys els ajudaven i tenien cura de la mainada: "Dins d'Acció catòlica vaig aprendre a viure en companyia i a fer servei als altres". Des de petit, doncs, en Mateu va estar involucrat en diverses entitats i activitats. Varen ser els inicis d'una vida dedicada a la vida social i associativa del municipi.

"En Mateu va ser el primer caldenc que va néixer després de la victòria del dictador Franco. Una trista anècdota en el context d'una família republicana".

A la classe amb el professor Vidal

Desfilada en el concurs de sardanes de l'any 1951. En Mateu tenia 12 anys. Anava acompanyat de la Joana Solés aguantant la banderola.

"PER PEBROTS"

En Mateu ve d'una família de quatre generacions de ferrers. El besavi tenia el negoci a l'edifici on actualment hi ha "la Caixa", on treballava amb l'avi. Fruit d'una baralla, l'avi va prometre al besavi que "per pebrots" es plantaria pel seu compte. Aquesta anècdota ha arribat fins al seu nebot, en Mateu, a qui es coneix popularment com en Mateu "Pebrot" o, directament, en "Pebrot". L'avi, efectivament, va muntar el seu propi negoci a la plaça Petita, a tocar de la Font d'en Calvet. L'àvia Pietat però els va fer reconciliar i van anar a viure tots a "Cal Pebrot", una casa de la plaça de Sant Grau que tenia un primer pis que feien servir d'habitatge i la planta baixa que varen habilitar com a ferreria. No va ser fins als volts de l'any 30 quan els pares d'en Mateu es van casar i van anar a viure a l'altre cantó de la plaça, a la casa on fins fa pocs anys han viscut en Mateu i la seva dona, la Mercè.

OFICI SENSE FUTUR

"El diner era escàs i era habitual prescindir-ne i fer directament intercanvis amb el que tenia cadascú"

En Mateu va acabar els estudis com la majoria, als 14 anys però ja als 12 va començar a entrar a la ferreria i a fer les primeres feines (ferrar, clavar claus...). Li agradava l'ofici tot i que no donava per gaire: "per anar a fer un got de vi i no gaire cosa més", diu. Hem d'emmarcar aquests anys en el context de la postguerra, quan les famílies tenien cartilles de racionament que els permetien aconseguir aliments bàsics. "Quan s'acabava la cartilla, s'acabava", afegeix en Mateu. L'economia va estar molt deprimida fins a finals dels 50 i recorda algunes botigues de queviures (can Balliu, Can Surroca, Can Guilayn), la fonda de Can Balló, la fleca Pilar i les confiteries Noll i Andreu. Tot ja ho veieu, per cobrir les necessitats més bàsiques. El diner era escàs i era habitual prescindir-ne i fer directament intercanvis amb el que tenia cadascú. En Mateu recorda que a casa seva les feines petites de ferrer es cobraven amb mesurons de blat que duien a la farinera a Cassà per molrar i llavors duien a Ca la Pilar per fer el pa. També era habitual que si es cobrava alguna cosa amb pessetes, el comprador t'oferís, per exemple, ous per rebaixar el cost.

En Mateu va mirar d'anar a Banyoles per aprendre l'ofici de planxista però es van ajuntar dos factors que ho van impedir. Per una banda, la penúria econòmica i, per l'altra, l'entrada dels tractors, que van anar relegant a un paper més secundari la figura del ferrer ja que la feina de ferrar i reparar eines pel camp va baixar molt. Tant va ser així que dels 3 ferrers que hi havia a Caldes quan ell era jove (ca l'Eloi, cal Ferrer de la plaça i cal Pebrot), tots van anar tancant. Només va continuar un negoci que es va situar davant del restaurant Racó que es va especialitzar en soldar baranes i peces de tractor.

En Mateu doncs no va continuar l'ofici familiar i va entrar al món de les embotelladores. Va passar per les 3 empreses del sector, començant per la Sant Narcís (1957), continuant a la Malavella (1963) i acabant al Vichy Catalán, on va treballar des de l'any 1970 fins al 2002, quan es va jubilar.

L'ESTIGMA DE SER DE FAMÍLIA REPUBLICANA

Ser de família republicana en ple franquisme va suposar més d'un maldecap per a en Mateu ja que, segons explica, la Guàrdia Civil li buscava les pessigolles. Sense anar més lluny, va haver de presentar-se davant de la Guàrdia Civil en tres ocasions. En dues, el motiu va ser tant banal com quan el varen denunciar perquè els nens que ell entrenava a futbol van ventar un cop de pilota a un home que llegia al costat de la porteria. En l'altra ocasió, va ser perquè un company seu va cridar en un partit de futbol. En un altre cas, l'afer va resultar més seriós ja que, explica, un

Equip de futbol del Caldes. En Mateu és el de la dreta a la fila dels ajupits

En Mateu, de ferrer

Ballant sardanes

En Mateu va participar en el Traspunt

directiu del Vichy el va denunciar amb falsedat per haver amenaçat la seva filla si no feia cas a les demandes sindicals.

En tots els casos la compareixença davant la Guàrdia Civil no era gens agradable. "Vaig ser dels que es van alegrar quan se'n va anar la Guàrdia Civil", afegeix.

ENTITATS I MÉS ENTITATS

Tornem però enrera per repassar els pas d'en Mateu per diverses entitats. Hem vist com jugava a futbol, com participava en el teatre a través de l'Acció Catòlica i en el cor. Va cantar goigs i caramelles de casa en casa i recorda que rebien a canvi bunyols que els servien d'esmorzar.

La fundació de l'Agrupació de Sardanistes (1950) va suposar per en Mateu una bona distracció ja que pocs temps després va fer a través de l'entitat sortides per fer concursos de sardanes a Banyoles, Sant Feliu, Girona... Recorda amb especial il·lusió com als 12 anys van tornar de Barcelona havent guanyat el primer premi del concurs de sardanes. Més tard, a l'any 1956 ja ajudava a traginar i muntar material. La relació amb la sardana no s'acabaria aquí ja que va ser president de l'Agrupació Sardanista a mitjan dels anys 60, a inicis dels 70 i va ser-ne el gestor i vice-president pels volts de l'any 1995.

Per altra banda, en Mateu ja havia jugat, com hem vist, a futbol però més endavant va ser entrenador dels petits i, provisionalment, del primer equip en una època de transició. Es va involucrar més directament amb l'entitat quan va formar part de la junta directiva durant dos anys a començaments dels 70.

També va ser catequista i va formar part del Consell Pastoral durant més de 30 anys i de la Societat de Caçadors durant 18 anys, durant els quals va ser secretari de l'entitat. Dins de l'entitat va fer de guarda forestal.

Durant els anys 70, en Mateu va pertànyer a l'Associació de Veïns de Caldes, una entitat que va tenir com a una de les principals lluites evitar que la fàbrica de gandules Balliu ocupés una pineda. En Mateu però lamenta que en el Franquisme, "si diuen que sí, és que sí". La pineda es va destruir i l'entitat es es va dissoldre al cap d'un any i mig de la seva formació.

Durant un temps, l'Agrupació Sardanista es va fer càrrec de la celebració de les festes de Sant Maurici i de Sant Sebastià. En Mateu hi va participar i fruit d'això li varen fer el comentari següent: "tant organitzar coses a altres ermites i a casa teva no ets capaç de fer res". En Mateu s'ho va agafar a la valenta i, dit i fet, si era l'agost de 1973, el mateix octubre ja se celebrava la festa de Sant Grau que encara ara té continuïtat.

La implicació amb Sant Grau no es va acabar aquí ja que va ser un dels principals impulsors de la reforma de l'espai, que va començar l'any 1985. Després de contactar amb l'Ajuntament varen convenir que aquest aportaria el material i l'arquitecte. Un seguit de voluntaris (en Mateu va ser dels més actius) va dedicar els dissabtes

Inaugurant la campana de Sant Sebastià

Inaugurant les graderies del camp de futbol Vall·llosera, amb l'aleshores alcalde Francesc Xavier Sàbat.

durant dos anys a arreglar l'ermita de Sant Grau i l'entorn de la plaça.

Per últim, si no ens hem descomptat, en Mateu va estar durant 14 anys a l'associació Amics dels Malalts, al servei de les persones malaltes.

SINDICALISTA I POLÍTIC FRUSTRAT

La implicació d'en Mateu no va ser només amb les entitats sinó que també es va involucrar en qüestions socials quan va entrar en el

"Era l'únic que anava al ple de públic i de vegades no tenia cadira per seure. Quan entraven els regidors em miraven malament"

sindicat de Comissions Obreres a inicis dels 70, quan aquesta organització era clandestina. No va ser amb l'arribada de la democràcia, ja a l'any 1977, quan el sindicat va ser reconegut i quan es va poder defensar el dret dels treballadors des de la legalitat. En Mateu va ser el president del comitè d'empresa de Vichy Catalán durant 30 anys. En aquest període es van signar convenis laborals i es van millorar les condicions de treball: "al començament vàrem aconseguir apujar un 14% el sou equiparant-lo al salari mínim, cobrar tot el sou declarat, fer festa els dissabtes, tenir vacances seguides..." En Mateu recorda les discussions amb els responsables de la fàbrica. Les negociacions eren dures i "sempre havies de tenir una rèplica a punt per poder rebatre'ls", afegeix.

En Mateu també tenia inquietuds polítiques i, de fet, explica que va assistir durant molt de temps als plens en època franquista: "era l'únic que hi anava de públic i, de fet, de vegades no tenia ni cadira per seure. Quan entraven els regidors em miraven malament". Encara en temps franquista es va presentar com a voluntari per ser regidor i va perdre una votació popular només per 7 vots de diferència respecte al guanyador, en Josep Coll.

UNA VIDA DEDICADA A L'ASSOCIACIONISME

Pregunto a en Mateu d'on li venia la motivació per estar a tantes entitats i explica que "ja des de petit pensava que si jo manés faria les coses d'aquesta o de l'altra manera, sempre tenia al cap fer coses noves. M'ha agradat dedicar-me als altres". Però, d'on treia el temps per estar en tantes entitats? Em contesta que "tenir temps és qüestió de voler-lo posar". De vegades tenia 3 o 4 reunions a la setmana i acabava a quarts d'una de la matinada havent de treballar d'endemà. En comptes d'estar assegut al sofà veient la tele m'estimava més sortir". I afegeix: "Vaig treballar com un ase però ho vaig fer a gust". Agraeix la comprensió de la seva dona, la Mercè. Algun cop es queixava que ell estava massa enfeinat però en Mateu li replicava: "oi que quan anem a aplecs a altres pobles t'agrada? doncs això és perquè al darrera hi ha gent com jo que ho organitza tot". I la Mercè li contestava: "Sí, però és que sempre t'acabes encarregant tu d'organitzar-ho tot!". Però al cap i a la fi, diu, "la mestressa ja estava contenta perquè els caps de setmana anàvem a aplecs. Fins i tot, quan es va començar a tancar la fàbrica 7 dies vàrem anar a la Vall d'Aran i ho vàrem continuar fent durant 27 anys".

De vegades li comenten que ell ha fet al revés de la gent normal, que en la vida laboral estava implicat en moltes coses i que quan es va jubilar les va anar deixant. Ell els replica que "quan t'ocupes de les coses has de ser dinàmic i ser fort". Explica que "em va saber greu plegar de tots els llocs però si saps plegar a temps, ja és un èxit". ■

"Tenir temps és qüestió de voler-lo posar. En comptes d'estar assegut al sofà veient la tele m'estimava més sortir".

entrevista

ELS CORRECAMINS

Per Albert Torrent

Quan sembla que cada cop ens fa més mandra desplaçar-nos a peu i que necessitem el cotxe encara que sigui per fer desplaçaments curts hi ha un seguit de caldencs que són capaços de fer l'equivalent al trajecte Caldes - Barcelona en menys de 20 hores. I és més, quan estan, ja es plantegen el pròxim repte. Algun ha quedat 6è. en una marxa de prop de 3.000 persones i algun ha estat el primer gironí en assolir el repte dels 100 cims que organitza l Federació Excursionista de Catalunya. Parlem amb ells perquè ens expliquin les seves motivacions, com superen la muntanya i, el més important, com se superen a sí mateixos.

A dalt, Cursa de muntanya a Guils de Cerdanya amb els dos Joseps i en Xavier. A l'esquerra, Marxa Matagalls-Montserrat. Hi podem veure en Josep Sancho, en Josep Pera i en Xavier Bermúdez amb altres membres del Club Excursionista.

Què us motiva a fer aquestes marxes i curses extremes?
Josep Pera: Enganxen molt. Comences provant-ne una, les passes negres i et jures que no en faràs mai cap més però hi tornes fins que arriba el punt en què no pots passar un cap de setmana sense córrer.

Quins requisits calen per participar en aquestes curses?
Josep Sancho: Una persona mitjanament preparada físicament hi pot participar. El més important però és la part mental. Com més llarga és la cursa, més esforç has de fer i com més esforç fas, més pateixes. Has detenir una ran capacitat de suportar el dolor i el cansament. No t'has d'obsessionar amb el temps ni els quilòmetres que et falten.
Josep Pera: Si comptes els quilòmetres que et falten, no aniràs bé. A mi el que em motiva és que com més malament estàs, més esforç has de fer
Josep Sancho: Durant la cursa passes per moltes fases. Al començament et sents bé i sembla que no passi res però si vas més ràpid del compte als 30 o 40 quilòmetres et pots enfonsar però si baixes la intensitat pots tornar a agafar el ritme bo.
Josep Pera: Cal tenir en compte també que de vegades et pots perdre i has de tornar enrera.
Xavier Bermúdez: En alguns casos el fet d'anar acompanyat m'ha ajudat perquè en moments de desmoralització, un ajuda a estirar l'altre.

Quina preparació fa falta?
Josep Pera: Com a mínim has de sortir un o dos cops a la setmana per fer 10 o 20 quilòmetres i participar regularment en marxes i curses populars per anar-te mantenint. Cal tenir en compte que les lesions són la cosa més habitual i que has d'anar cada dos per tres al fisioterapeuta.
Josep Sancho: La més petita molèstia es pot complicar i per això cal vigilar i no sobreentrenar. Després d'una cursa extrema per anar bé has d'estar 15 dies en repòs perquè si tornes a córrer fort al cap de 7 dies, no aguantes.

I el menjar?
Josep Pera: Cada cop donem més importància a la dieta i portem un control durant tota la setmana.
Xavier Bermúdez: Jo faig 5 àpats al dia amb un esmorzar fort. És una dieta equilibrada amb molta pasta abans de la cursa i amb molta aigua.

Quines altres coses cal tenir en compte?
Xavier Bermúdez: És important anar ben equipat i amb calçat adequat. Recordo la primera Matagalls - Montserrat com vaig acabar amb els peus plens de mules. Ara me'ls embeno i no hi tinc problemes.
Josep Pera: Jo estic tot l'any canviant les ungles però no em fa mal.
Josep Sancho: Al començament vas amb una motxil·la grossa amb moltes coses per si fan falta. Llavors, amb l'experiència vaig deixant coses a casa fins que quedes fotut quan realment trobes a faltar coses.

Recordeu alguns moments especialment durs?
Tots: La Trail Blanc de Font Romeu de l'any passat va ser molt dura perquè hi havia molta neu.
Josep Sancho: Recordo córrer una Porta del Cel sota una tempesta de neu. Vaig haver de refugiar-me i vaig abandonar. Recordo també la marxa Navàs Romànica en què va ploure molt i tenies fred i fang fins als genolls.
Xavier Bermúdez: Aquest any vàrem fer una cursa a Núria en què vam estar 14 hores sota pluja i pedregades. Si t'entra la humitat i el fred és dur.

Els 100 cims és un repte personal de la Federació Excursionista de Catalunya que proposa als excursionistes federats de fer 100 cims (de 176 proposats) repartits per totes les comarques de Catalunya. En Josep Sancho va ser el primer en fer-ne 100 a les comarques gironines i el sisè a Catalunya. Però a més, ha estat el segon en fer els 176 proposats per la FEEC. **Explica'ns Josep la teva experiència.**
-És molt bona ja que em vaig obligar a fer cims que pel fet de ser desconeguts segurament no hauria fet mai. És una manera de descobrir Catalunya perquè amb l'excusa de les excursions també coneixes el territori. Hi ha cims des de 40 metres fins a més de 3.000.

Has seguit alguna tàctica?
Sempre que tingut 3 o 4 dies he aprofitat per fer els més cims més llunyans. M'he apropat a una zona i he fet els que he pogut. En alguns llocs he fet 3 cims en un dia perquè estaven relativament a prop.

Quines zones són les que t'han sorprès més gratament?
M'han agradat molt els Ports de Beseit i el Montsant. Els Pallars (Jussà i Sobirà) i la Vall d'Aran també són espectaculars. Per altra banda, Andorra és la gran desconeguda ja que hi ha molta muntanya més enllà de les pistes d'esquí.

En Xavier també ha arribat als 110 cims. Quina zona t'ha agradat que no coneixies?
A mi m'ha agradat especialment la serra de l'Obac.

Com has anat fent els cims?
N'he fet molts a través del Club Excursionista, que va organitzant sortides a alguns d'aquests cims. El 60% però els he fet sol. M'he imprès la ressenya, he agafat el mapa i he anat a la muntanya. És divertit i aprens a orientar-te.

Hem fet una sessió de fotos al parc de les Moleres amb els Joseps i en Xavier equipats. Jo he estat l'únic en arribar-hi amb cotxe. Ells han vingut, naturalment, a peu i han marxat tot parlant de les properes marxes que tenen al cap de fer. ■

En Josep Pera, als Alps italians

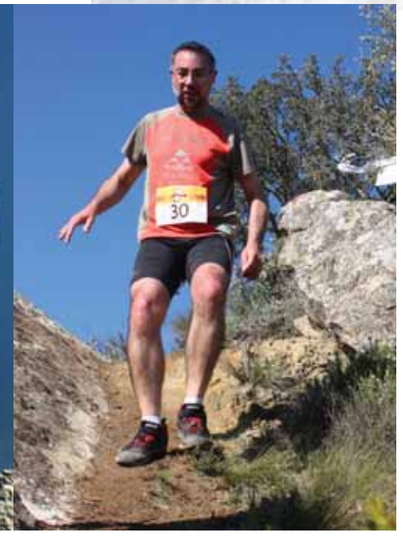

En Josep Sancho, superant les adversitats

En Xavier Bermúdez, corriol avall

Algunes de les fites

Els Joseps i en Xavier Bermúdez s'han aficionat al les curses de muntanya en el nucli del Club Excursionista de Caldes. El més matiner va ser en Josep Sancho: "l'any 2006 vaig començar la Copa Catalana de curses d'alta muntanya i tant el 2006 com el 2007 en vaig quedar campió en la categoria de veterans". També ha estat el primer gironí i el sisè català en assolir el repte dels 100 cims que organitza la Federació Excursionista de Catalunya.

En Josep Pera explica que s'hi va aficionar "a partir d'un reportatge sobre la marxa Matagalls - Montserrat, que em va motivar a participar-hi". Arran d'aquí ha participat en altres curses extremes com la Cavalls de Vent (80 km. al voltant de la serra del Cadí-Moixeró) o la Costa Brava Extrem running (200 km. en 3 dies). Aquest any ha quedat sisè sobre 3.000 participants en una marxa clàssica com és la Matagalls - Montserrat (84 km. I amb un temps de 10 hores i 22 minuts) i primer de 500 participants en la Marxassa de Mataró (63 km)

En Xavier Bermúdez també va començar amb la Matagalls - Montserrat 2007 i a partir d'aquí ha anat progressant. Amb en Josep Pera ha fet la Montserrat - Reus, de 100 km. de llargada Tots tres han participat en curses com la Carros de Foc (65 km. I 9.200 metres de desnivell) o la Trail Blanc de Font - Romeu (50 km amb neu) o el Circuit Català de Marxes de Resistència o el circuit de raquetes de neu.

En Josep Pera i en Xavier Bermúdez es plantegen per aquest any fer de nou la Trail Blanc de Font - Romeu i el circuit de raquetes de neu. Com a nous reptes s'han fixat l'Eco - Trail de París (80 km. Amb final a la Torre Eiffel) i la Montblanc Tour (165km. En menys de 46 hores). En Josep Pera explica que cada cop es plantegen reptes més importants.

Per la seva banda, en Josep Sancho s'ha agafat un temps de repòs pel que fa a les curses per prescripció mèdica i aquest any ha participat en el Circuit de Gran Fons de bicis de muntanya.■

CLUB DE LECTURA

Des de la publicació de l'últim número de l'Aquae, el club de lectura de la biblioteca ens hem trobat dues vegades. La primera va ser per a comentar la lectura de l'estiu: "La Muntanya Màgica" de Thomas Mann. Encara que molts no la vam acabar de llegir del tot, va ser interessant reflexionar sobre la mort, la malaltia, les aparences, etc. A la segona trobada vam llegir el primer acte de l'obra de Juli Vallmitjana "El Casament d'en Terregada" (Edicions de 1984, 2009) que recupera el llenguatge dels gitanos catalans, el caló. L'Albert Mestres, el conductor del club, ha estat qui n'ha fet l'adaptació. Fins el 20 de novembre es va poder veure al TNC. Acabem el desembre amb una novel·la de Dolors Borau "Com una pedra" (Columna 2009) i amb la xerrada amb l'autora. L'any que ve tindrem altres lectures i noves trobades. Esperem que siguin tan interessants i divertides com ho han estat les d'aquest que deixem.

RECOMANACIONS

LECTURA

MONSÓ, Imma
"UN TEMPESTA" La Magrana, 2009

"Una escriptora que es dirigeix a fer una xerrada a un poble dels Pirineus es troba a la carretera amb una ambulància, en plena tempesta. Parla amb els conductors, que porten un jove que ha tingut un accident al bosc. El noi acaba de morir i l'únic indici per esbrinar-ne la identitat és un mòbil, on hi ha el darrer missatge que ha rebut. És un sms que, transcrit, diu: «Deixo el bacallà al forn, per si no véns a la xerrada. Si vols venir, recorda: al castell, a les 6.30». L'escriptora descobreix així que la persona que ha deixat el missatge serà probablement a la conferència, ignorant que la tragèdia plana sobre el seu futur immediat. En canvi, l'escriptora ho sap i, en començar la seva intervenció, pren una decisió al respecte." www.immamonso.com

Qui hagi llegit el llibre anterior de l'Imma Monsó "Un home de paraula" (La Magrana, 2007) sap que l'autora té una capacitat per a comunicar-se amb el lector molt poc freqüent. En la seva escriptura combina molt bé notes autobiogràfiques i elements de ficció que t'impliquen i no et deixen indiferent. Deu ser per això que és una de les autores més sol·licitades als clubs de lectura. Després d'haver voltat per tot Catalunya parlant de la seva obra, surt al mercat la

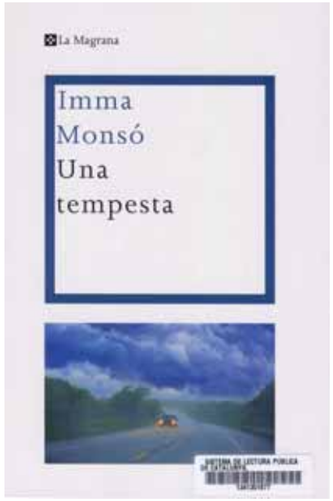

seva darrera novel·la "La Tempesta" (La Magrana, 2009) on Monsó introdueix el tema de la relació entre una escriptora i els seus lectors. Ho fa sense arribar a ser sarcàstica però sí que pren distància i tracta aquest tema amb molta ironia. Recomanem especialment la memorable reunió del club.
Un fragment:
"Jo vull deixar clar, que m'ha agradat molt. -i afegeix-. És clar que la meva opinió segurament no compta perquè sóc ruc com una sabata.
-Sisplau! - fa la Sara Surp, sincerament dolguda.
La moderadora intervé:
-Això que dius no ho hauries de dir, Conxita. Tothom sap que molta gent aparentment ruca és més intel·ligent que molta gent aparentment intel·ligent. ¿Oi?
-Gràcies per dir-me aparentment ruca - diu la Conxita i torna a girar-se cap a la convidada per acabar el comentari que havia començat-: Doncs això, jo et volia dir que m'has despertat moltes coses que porto escrites aquí -fa, assenyalant-se una prominent pitrera-, al cor -aclareix-, perquè jo, d'escriure, no en tinc ni la més mínima idea. Vaja, que sóc incapaç d'escriure dues ratlles seguides."
Tenim ganes de veure com seran les reunions de l'autora amb els seus lectors, parlant d'aquest llibre. A "La Tempesta" hi trobem més acció i més personatges que en les seves altres obres però també temes que ja ha tractat en llibres anteriors, com ara la por a la pèrdua de les persones estimades. Cada nou llibre que treu Imma Monsó evidencia que és una de les millors novel·listes catalanes contemporànies.
Mercè Barnadas

CINEMA

LOACH, Ken
"Riff-Raff" 1991

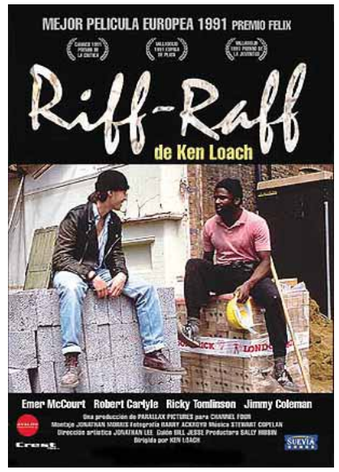

El sempre genial director Ken Loach, acostumat a parlar de l'època Thatcher a les seves pel·lícules (com, per exemple, a la colpidora "Ladybird, ladybird" (1994), ens mostra a Riff-Raff la crítica situació de la classe obrera britànica a través d'un expresidiari escocès, Stevie, que troba feina a Londres en la construcció i la seva xicota, una cantant en atur. Stevie (Robert Carlyle, protagonista també de The Full Monty (1997)) i els seus companys de feina, tots ells en una situació laboral molt precària, intenten sobreviure com poden en un entorn que no els facilita precisament les coses.
Les rates que apareixen en dos moments del film ens porten a preguntar-nos si aquestes tenen alguna mena de significat. Improbable? No, estem parlant de Ken Loach.
Marta Feliu

MÚSICA

GLISSANDO*
"Records del futur"

Ja fa 10 anys del debut de Glissando* amb el seu disc homònim. En aquests 10 anys moltes coses han canviat en el panorama musical català.
Ells van ser els percussors de la nova escena de la música independent cantada en català, molt abans que Mishima, que Manel, que Rosa Luxemburg, que Ix!, que Mazoni, que Élena i la multitud de noves bandes que adopten de forma ben natural la nostra llengua en els seus processos creatius.
Pel que fa al nou disc, "Records del futur", mostra una evolució evident, més tenint en compte els quatre anys que fa del seu últim disc, "Surplus". La veu de Laia Vaqué continua delicada però sona més valenta i rica en matisos; continuen els ritmes pop però s'hi afegeixen sintetitzadors amb unes sonoritats retrofuturistes.
Segurament que part de la responsabilitat d'aquest canvi és de Miki Puig, que produeix el treball. Les incorporacions de Xarli Oliver i Valen Nieto donen també uns nous aires.
La ballable "Marmotes", les enganxoses "Petita Nasha" i "Miop", la bonica "Tothom vol un sol brillant, tothom vol ser un number 1" la lluminosa i rítmica "Sibelius 751 a Helsinki" són una bona mostra del talent de Glissando* i de la riquesa i qualitat de "Records del futur".
Albert Torrent

NOVETATS

llibres

BIOGRAFIES

CASTELLET, J.M.
"Seductors, il·lustrats i visionaris"
(Edicions 62, 2009)
NEBRERA, Montserrat
"En legítima defensa"
(Planeta, 2009)
PUJOL, Jordi
"Memòries. Temps de construir (1980 - 1993)"
(Proa, 2009)

FICCIÓ

BOYNE, John
"La casa del propòsit especial"
(Empúries, 2009)
BROWN, Dan
"El símbol perdut"
(Empúries, 2009)
COCA, Jordi
"La nit de les papallones"
(Edicions 62, 2009)
MANKELL, Henning
"El hombre inquieto"
(Tusquets, 2009)
MÜLLER, Herta
"El hombre es un gran faisán en el mundo"
(Siruela, 2009)
SHARPE, Tom
"Els Grope"
(Columna, 2009)

CÒMIC

GOSCINNY, R.
"L'aniversari d'Astèrix & Obèlix - El llibre d'or"
(Salvat, 2009) (I CÒMIC)
REDING, Raymond
"Eric Castel - 5. L'home de la tribuna F" (Norma, 2009) (I CÒMIC)

JUVENIL

ABDEL-FATTAH, Randa.
"Deu coses que odio de mi" (La Galera, 2009)
NOËL, Alyson
"Eternidad" (Montena, 2009)
SANTIAGO, R. / OLMO, J.
"Prohibido tener catorce años" (Edebé, 2008)

NO FICCIÓ

BRIOSCHI, Carlo Alberto
"Breu història de la corrupció - De l'edat antiga fins als nostres dies"
(La Campana, 2005)
FUSTÉ, Mònica
"¡Despierta! ¿Vives o sobrevives?"
(Multi-books, 2009)

música

FLAMENC

AMIGO, VICENTE
"Paseo de Gracia"

POP-ROCK

ANNA ROIG I L'OMBRE DE TON CHIEN
ARCTIC MONKEYS
"Humbug"
BIOLAY, BENJAMIN
"La Superbe"
COMA, MARIA
"Linòleum"
EELS
"Hombre Lobo. 12 songs of desire"
OLIVER, JOAN MIQUEL
"Bombón Mallorquín"

PORTET, QUIMI
"Viatge a Montserrat"
SIDONIE
"El Incendio"
SONIC YOUTH
"The eternal"
TELEVISION PERSONALITIES "...And don't the kids just love it"
THE NEW RAEMON
"La Dimensión desconocida"
YO LA TENGO
"Popular Songs"

I també música clàssica, jazz, infantil, cantautors...

cinema

ANIMACIÓ

BIRD, Brad
"Ratatouille"
DARNELL, Eric / JOHNSON, Tim "Antz"
LASSETER, John
"Bichos - una aventura en miniatura"
MINKOFF, Rob
"Stuart Little - Un ratón en la familia"
STANTON, Andrew
"Wall·e"
STEVENSON, John / OSBORNE, Mark.
"Kung Fu Panda"
WEDGE, Chris
"Robots"

COMÈDIA

WILDER, Billy
"El apartamento"
WYLER, William
"Vacaciones en Roma"

DRAMA

LOACH, Ken
"Riff-raff"

SUSPENS

ALFREDSON, Tomas
"Déjame entrar"

comunicació

CALDES FM 107.9
Emissora Municipal de Caldes de Malavella

Atenció entitats!
La nostra emissora donarà difusió gratuïta a les vostres activitats.
Només cal que ens ho comuniqueu a:
caldesfm@caldesdemalavella.cat

IMPULS A LA INFORMACIÓ ESPORTIVA

A questa temporada CALDES FM ha reforçat els esports locals. L'espai CALDESFM ESPORTS, posa al corrent als oients sobre de l'actualitat de totes les entitats esportives de Caldes. Amb els resultats i l'agenda de previsions, però també amb la difusió de tot allò que tingui a veure amb la vida dels clubs. En aquest sentit, Xavier Bellver, presentador i responsable del programa, compta amb l'estreta col·laboració del servei municipal d'esports. El programa, que té dues edicions setmanals -els dimarts i els divendres a les 19:02h- es posa a disposició de tots els esportistes de Caldes per a ajudar-los a divulgar la seva activitat.

AVIAT A INTERNET

Molt aviat, Caldes FM tindrà presencia a Internet. Amb la idea de donar una millor difusió als Programes de la nostra ràdio, estem creant un espai, dins del web caldesdemalavella.cat, en el que, a qualsevol hora del dia o de la nit, els oients podran escolat o descarregar-se l'última edició dels programes de l'emissora, així com el darrer ple municipal. Mes que fer la transmissió en temps real de la programació de 24hores, hem cregut més interessant aquest sistema de potcast.

AGENDA D'ENTITATS

CALDES FM dona difusió, gratuïtament, a totes les activitats socioculturals que es fan al poble. Les entitats han d'enviar la informació a l'adreça de correu agenda@caldesdemalavella.cat, que simultàniament és rebuda per la web municipal i les publicacions Aquae i BIM. Pel que fa a la nostra emissora, hem escollit un format obert per radiar l'agenda. És a dir: en comptes de programar-la a una hora concreta, fem petites agendes que anem repartint per tota la programació de 24h. D'aquesta manera assegurem la plena difusió dels missatges a tots els nostres oients. Josefina Clotet és la locutora encarregada de posar veu a l'agenda.

TAMBÉ DE NIT

La ràdio no para ni de nit ni de dia. Caldes FM disposa de dues franges de música nocturna. La primera està destinada als amants dels temes "carrosses" i nostàlgics. Amb el títol de "El Tocadiscos de CaldesFM", tots els dies de 21 a 22h, l'antena s'omple de música nostàlgica. Entre les 22 i la 1h hi ha una programació de música especialment relaxant: "Les nits de l'Altell", que inclou al punt exacte de la mitjanit l'espai literari FRAGMENTS (dilluns a divendres), que uns dies és a càrrec d'Àurea Farssac i altres de Marc Ciurana o Mateu Ciurana i l'espai de reflexió PENSAMENT (dissabtes i diumenges) amb Feluca Díaz. ■

Anuncia't a la ràdio.
Una publicitat propera, econòmica i efectiva
Tel. 675054101
caldesfm@caldesdemalavella.cat

EL SOBREPÈS EN L'EDAT ESCOLAR

El ser humà és el resultat de milions d'anys d'evolució biològica. Les diferents formes de vida i d'alimentació que han tingut lloc al llarg del temps des dels nostres avantpassats fins a l'actualitat, ha provocat una constant evolució i adaptació dels nostres gens.

En l'actualitat, la societat del benestar, entén com a "menjar" un concepte de consum, i un bé de fàcil accés. En un passat no gaire llunyà, el dels nostres avis, no tenien al seu abast una realitat com la de les grans superfícies; on l'obtenció dels aliments anava necessàriament vinculada a una despesa energètica provocada pel moviment i l'activitat (caça, pesca, agricultura...etc.). Contràriament, avui, la facilitat d'accés als aliments ha generat una dràstica disminució de l'activitat i moviment i alhora, una important alteració en el comportament que reverteix directament en l'educació dels nostres fills.

En molt poc espai de temps ha canviat tot el que ens envolta; tenim cotxes, motos, TV, ordinadors, videojocs... Això, molt lligat al canvi de costums i de l'entorn, fa que els casos de sobrepès i obesitat infantil s'hagin triplicat en els darrers deu anys i que a dia d'avui, el 20% dels nens d'entre 3 i 12 anys tingui sobrepès. (Mostra: 17.088 nenes i nens d'arreu de l'Estat. Font. Programa Thao-Salud infantil, Octubre 2009).

El sobrepès associat als factors socioculturals, els gens, la dieta desequilibrada, els medicaments, la manca d'activitat física (sedentarisme) i la manca d'hores de son, són alguns dels factors que en el futur ens poden originar malalties cardiovasculars i metabòliques com l'obesitat, la diabetis, l'hiperlipèmia, l'arteriosclerosi o l' hipertensió. Tots plegats tenim una gran responsabilitat a l'hora d'educar als nostres fills perquè puguin adquirir des de ben petits hàbits saludables com saber menjar bé, realitzar activitat física i dormir el que és suficient.

Donem exemple de què menjar i com menjar

- L'aigua és la millor beguda per saciar la sensació de set. Els làctics ensucrats o les begudes amb sucre ens aporten un excés d'energia.
- No deixis que els nens mengin fora d'hores aliments ensucrats o grassos (llaminadures, patates fregides, reposteria...etc.). Aporten un excés de sucres i greixos i fan disminuir la gana de l'àpat principal. Una bona alternativa és qualsevol peça de fruita.
- És recomanable que els aliments siguin del dia (frescos), cuinats a la planxa, al forn o bullits, que no pas fregits o arrebossats. No cal aportar excés de greix als aliments que consumim.
- Cal educar en com menjar: mastegar poc a poc i sense distraccions (es recomana que a l'hora dels àpats no estiguem davant el televisor, ràdio, videojocs...etc.). Si es pot, és un bon moment per estar en companyia de familiars i/o coneguts i gaudir de l'àpat junts.
- Si els teus fills mengen a l'escola mira de complementar la seva alimentació a casa. Alimentació sana= alimentació variada.
- Allò que es fa amb el menjar, per bé o per malament, ho acabaran fent els vostres fills. Dóna'n exemple.

Exercici físic mitjançant les escoles esportives del municipi per als més petits

- Començar a practicar exercici físic entre els 5 i els 6 anys, és vital per engrescar als nens cap a uns hàbits esportius saludables.
- Cal que l'activitat agradi als nens, i que ho trobin com un joc més. Les activitats en grup són les més recomanables.
- A Caldes podem presumir d'un teixit associatiu prou bo per trobar aquella activitat que més agradi als nens: les entitats esportives municipals i l'Escola Esportiva Municipal ofereixen un ventall molt ample d'activitats.
- Les activitats passives com veure la televisió o jugar amb les vídeo consoles cal reduir-les, principalment el cap de setmana. Els darrers estudis ens indiquen que els caps de setmana els nens de 3 a 12 anys es passen un 40% més d'hores que durant la setmana davant l'ordinador, la televisió o la consola.
- Com en tot en aquesta vida, cal donar exemple prenent la iniciativa. No serveix de res "incitar" els nostres fills a fer exercici si després nosaltres no ens movem del sofà de casa.

Com a mínim fins als 10 anys cal que dormin al voltant de 10 hores cada nit

- Els experts ens diuen que dormir poc o malament és un factor que pot propiciar el sobrepès. ■

Mikel Garmendia Zubeldia
Tècnic Municipal d'Esports

JOCS ESPORTIUS ESCOLARS DE CATALUNYA

Dissabte 21 de novembre es va celebrar a Caldes la trobada de bàsquet dels Jocs esportius escolars de Catalunya en categoria prebenjamins i en la fase comarcal de la Selva. Es va fer servir el reglament de minibàsquet amb un caire absolutament lúdic i formatiu. Van participar-hi:
EEM Caldes, CB Amer , CB Breda , EB Bescanó, Dr.Carulla , CB Hostalric, CB Tordera A, CB Tordera B, CB Tordera C, CB Lloret A, CB Lloret B, CB Vilobí, CB Viladrau, La Salle Cassà i CESET.

Un èxit organitzatiu i de participació amb 15 equips i més de 150 participants. Es va rebre la felicitació de força equips visitants.■

De dalta a baix i de esquerra a dreta: El ball de l'Hereu Riera / El pica-pica / L'Ariadna Montoya, 2a. dama de la vila / Aspecte del primer pis de Ca la Romana, després de la redecoració feta a l'estiu

PRIMER ANIVERSARI DE L'ESPAI JOVE, CA LA ROMANA

Després d'un any d'activitat volem avançar cap a l'adequació de les polítiques a les necessitats del col·lectiu juvenil.

El dia 15 de novembre passat, l'Espai Jove Ca la Romana va celebrar el seu primer any. La presentació de l'acte va anar a càrrec de l'Ariadna Montoya, 2a dama de la vila. Seguidament, els nois de l'Agrupació de Sardanista de Caldes de Malavella ens van sorprendre amb del ball de l'Hereu Riera. El protagonista del matí va ser el concurs d'elaborar calamars a la romana, que gràcies a l'Associació de Comerciants, es va poder dur a terme. Van participar-hi 4 grups i el premi va ser poder menjar un bons calamars a la romana!

Aquesta celebració ens ha servit a tots/es per fer una valoració d'aquest primer any, posant a la balança tot allò que s'ha dut a terme i mirant de millorar, mica en mica, l'activitat que es duu a terme dins l'espai jove i també, des de l'Àrea de Joventut.

Com a acte simbòlic de celebració d'aquest primer aniversari veiem amb il·lusió la participació de les entitats i col·lectius del municipi. De la mateixa manera que, la participació cada cop major dels i les joves en les activitats i actes de joventut.

Properament, volem reforçar Ca la Romana, com a espai de referència pel jovent del municipi. Per aquest motiu, ens proposem millorar l'oferta d'activitat a partir de l'organització de taules joves. Les taules joves han d'esdevenir un punt de trobada per a tots aquests joves que tenen inquietuds, dubtes, consultes, crítiques i que a partir de la seva participació, volen ajudar-nos a millorar la programació d'activitats i adequar, les accions de l'Àrea de Joventut en relació amb les necessitats reals del col·lectiu juvenil. ■

VINE AL JAN 2009/10

Enguany, l'Area de Joventut organitza una nova edició del JAN (Jocs i activitats de Nadal). Tindrà lloc els dies 23, 24, 28, 29 i 30 de desembre, de 3 a 7, al pavelló d'esports. La programació està pensada a partir de dies temàtics, en els quals, cada dia que es durà a terme el JAN es prepararan tallers, activitats i actuacions relacionades amb cada temàtica. Hi haurà un dia dedicat a l'esport, en el qual participaran les entitats esportives del municipi. El medi ambient també serà una temàtica de treball per l'edició del JAN 2009/10, amb un taller de baldufes reciclades i un munt d'activitats interessants que tractaran el respecte cap al nostre territori. Com a final de festa, el dia 30 de desembre, a partir de les 5, podrem gaudir de l'actuació de Jordi Tonnieti. Trobareu més informació al butlletí del JAN 2009/10.

CELEBREM SANTA CECÍLIA!

El diumenge 22 de novembre és la festivitat de Santa Cecília, patrona dels músics. Per ser el primer cop que ho celebrem volem fer-ho d'una manera especial: demanem al Grup Musical Esplai que faci un concert obert a tothom. Ho celebrem el dijous 19 de novembre a les 6 de la tarda al Teatre Municipal. L'Aula va de concert!!!

El Grup Musical Esplai en un dels diversos concerts que ha fet

Dalt de l'escenari, el Grup Musical Esplai està apunt de començar. A la sala encara hi ha un xic de rebombori... en Robert i la Nuri van demanant silenci... La Nuri fa la presentació de la festa i en Robert la presentació dels músics: en Josep Bartrina de 2n. clarinet, en Robert Rodriguez de 1r. saxo soprà; en Josep Vilar de saxo alti saxo soprà; en Marcel·lí Trias de trompeta bucle; en Josep Riumalló de fiscorn i trombó; en Josep Llorens de percussió i en Josep Joli de contrabaix. Aquest cop faltava en Francesc Clà, de fiscorn i tuba. I... comença la festa!

El Grup Musical Esplai ens fa viure una crònica de la història de la música: viatgem a través del temps, sonen molts segles de música: del s. XVIII sentim el cèlebre minuet de L. Bocherini, del s. XIX els contes de Hoffman de J.Offenbach i del s. XX una peça de The beatles, "Yesterday", commemorant-ne el 40è aniversari.

El Grup Musical Esplai ens fa gaudir dels diferents estils de música: sonen peces descriptives com "En un mercat persa", de F. Ketelbey; peces jazzístiques com "Blue Moon", de Richard Rodgers, la preciosa "Petite Fleur", "La vall del riu vermell" amb clau dixieland o les variacions per a trompeta de J.B.Arban, del "Carnaval de Venècia" de G.Rossini; peces romàntiques com "Va pensiero" del Nabuco de G. Verdi i, no hi pot faltar, un recull de cants catalans.

El Grup Musical Esplai ens desperta moltes sensacions i emocions: El públic format per gent de molt diferent edat s'entendreix amb la cançó de bressol de J. Brahms; s'emociona amb "El cant dels ocells" i es posa a to amb la Marxa Radetzky.

Ha estat una tarda musical plena de bones vibracions! I perquè el públic s'adoni que és una peça clau d'aquesta tarda també hi participa amb polirítmies que dirigeixen la Nuri, en Jordi en Robert i la Laura.

Volem agrair tots els assistents i especialement el Grup Musical Esplai per fer d'aquesta diada una festa ben sonada!!! ■

ensenyament

LLAR D'INFANTS NINOTS

LA MÚSICA

El setembre vam iniciar aquest nou curs escolar 2009-2010. La Margarita, mare de l'Eugeni de P-2 de l'aula dels Gats, és membre de l'Aula de música i ens va proposar una experiència nova: venir el primer divendres de cada mes a fer una activitat de música. Seran sessions individualitzes per a cada aula de P-2 i conjunta per a P-1. La duració serà de mitja hora. Tots plegats ens hem agafat aquesta nova experiència amb molta il·lusió. Des d'aquí l'equip educatiu dóna les gràcies a la Margarita i a la resta dels components de l'Aula de música per la seva dedicació i col·laboració totalment voluntària i no lucrativa. Moltes gràcies.

El treball de música en l'educació infantil, concretament a la llar d'infants, consisteix en l'ús de la música i de les activitats musicals amb l'objectiu d'estimular, millorar el desenvolupament dels infants en tots els seus àmbits, així com donar a conèixer un munt de continguts que formen part del dia a dia.

En una sessió de música, mentre l'infant s'ho passa bé cantant i tocant instruments, l'educadora pretén aconseguir que l'infant sigui capaç de mantenir l'atenció, d'articular millor les paraules o de construir les frases correctament. També es pot fixar l'objectiu de controlar la hiperactivitat de l'infant, millorar la conducta o augmentar l'autoestima en situacions emocionalment difícils.

La classe dels dofins

La classe dels cocodrils

La classe dels gats

La classe de P1

I PER QUÈ LA MÚSICA?

La música, per ella mateixa, té una sèrie de característiques que la fan molt útil pel treball amb infants. D'entrada, és un recurs que tots ells coneixen i han experimentat de manera agradable i divertida. A més, de música en pot fer tothom (els grans i els petits, els que tenen més capacitat i els que presenten més dificultats, els que parlen i els que són incapaços de comunicar-se verbalment). I aquesta flexibilitat per presentar-se a tothom, en el nivell que cadascú necessita, és el gran valor terapèutic de la música.

No hem d'oblidar que la música ens toca emocionalment, ens activa o ens relaxa a nivell físic, ens fa treballar el cervell i ens ajuda a relacionar-nos amb els altres. A més, una cançó sempre té moments previsibles encara que sigui el primer cop que ens la canten. Per això l'infant se sent segur en una sessió de música, ja que sempre és capaç de participar amb èxit en les activitats que es fan.

És important destacar que tots tenim una música preferida: una cançó, una melodia que ens emociona més que les altres. Els infants no són una excepció en aquest sentit. Aquesta música preferida pot ser un recurs indispensable per a l'educadora.

COM ACTUA LA MÚSICA EN UNA SESSIÓ?

En alguns casos, la música actua com a estímul per facilitar l'aprenentatge de nous conceptes, noves paraules noves maneres de construir una frase. Seria com quan ens apreníem les taules de multiplicar amb el ritme i la cantarella i que ens facilitava la memorització, o com quan encara ara som capaços de recordar els ingredients de la "nocilla" gràcies a la cançó que es va fer famosa amb l'anunci.

Altres vegades, l'activitat musical (tocar un instrument, escoltar un cd, cantar) ens serveix per aconseguir que l'infant treballi una dificultat. Així, tocar la flauta pot servir per fer exercicis de respiració que, sense la flauta, podrien resultar força avorrits. Tocar en un grup pot millorar la seva capacitat d'atenció (ha de tocar els cascavells just després de sentir el triangle), pot millorar la relació amb els altres nens, i/o augmentar l'autoestima.

Per últim, no podem oblidar que les activitats musicals són engrescadores per a l'infanti, per tant, són una gran font de motivació.

ACTIVITATS QUE PODEM REALITZAR

- **cantar:** les cançons són una font d'aprenentatge de vocabulari i els ajuda a treballar la correcta estructura de les paraules i les frases. Cal tenir en compte l'edat del nen, la capacitat i l'objectiu que es vol aconseguir abans de treballar una cançó.
- **audició musical:** fomenta principalment l'atenció, el reconeixement de sons, i pot servir per aconseguir moments de relaxació durant la sessió.
- **jocs musicals:** són totes les activitats que tenen com a protagonista un instrument o una acció musical. ■

AMPA DE LA LLAR D'INFANTS NINOTS

Ja fa uns quants dies que vàrem encetar un nou curs escolar, de la mateixa manera que també va quedar constituïda l'AMPA 2009-2010, i com podeu veure, us volem continuar explicant, a través d'aquesta revista, tot allò relacionat amb la nostra entitat. És per això que des d'aquí donem la benvinguda al curs 2009-2010!!!

Tal i com hem dit, i en el moment que tingueu aquest exemplar a les mans, ja haurà transcorregut un bona part del curs, i per això us podem dir que ja hauran passat els dies en què els infants hauran conegut noves aules, noves cares, noves joguines, nous companys de jocs, nous referents... I segurament també s'hauran posat malalts, hauran plorat un munt de vegades, hauran caigut al pati... però també hauran rigut, hauran après, experimentat... hauran escoltat contes nous i noves cançons... En definitiva, tan els nens i nenes que assisteixen a la llar per primera vegada, com els que hi continuen un any més, es troben del tot posats en el seu camí a la Llar d'infants.

Els pares d'aquests nens, per altra banda, tornem a estar involucrats en el seu dia a dia a la Llar d'infants, tornem a preocupar-nos pel seu benestar, i ens tornem a interessar per tot el que tingui a veure amb la llar. Tornem a ser la veu dels pares, sigui escoltant i/o donant la nostra opinió a l'equip educatiu i regidoria, al mateix temps que agraïm també la seva feina.

Així mateix, tornem també a organitzar activitats, tornem a participar en actes que es duen a terme en el poble, tornem a col·laborar amb les educadores en dies o dates assenyalades... En definitiva, tornem a ser una AMPA, un grup de pares i mares que formem part d'aquesta entitat, però que en definitiva som la representació de tots els pares i mares d'aquests nens de què parlàvem fa un moment.

I ja immersos en aquest nou curs, podem dir ja que hem dut a terme un munt d'activitats: hem participat a la Fira de l'Aigua, s'ha posat a la venda loteria de Nadal, hem col·laborat en el berenar de Sta. Cecília, hem preparat els tallers de Nadal, hem fet calendaris del 2010... de la mateixa manera que ens hem reunit amb l'equip educatiu i amb la regidoria d'Ensenyament per fer-los partícips de les nostres intencions, dels nostres neguits...Tot i així encara ens queda moltíssima feina per fer, però ens queda també molt curs per endavant per dur-la a terme!

Ja només ens queda agrair a tots els pares i mares que formen part d'aquesta entitat la seva feina, i més en concret als nous membres que aquest any han agafat el relleu, la seva entrada a l'associació i la seva implicació.

I per últim, volem donar gràcies també al munt de col·laboradors amb què compta aquesta entitat, per la seva feina i dedicació, així com a tots els pares que en algun moment dels curs han col·laborat amb nosaltres, i us animem a seguir-ho fent. Com hem dit, encara ens queden moltes coses per fer!!! ■

De dalt a baix, parada de l'AMPA a la Fira de l'Aigua. / Berenar a la llar, aportat per l'AMPA el divendres 20 de novembre (Sta. Cecília, patrona dels músics)

CEIP SANT ESTEVE

HEM CELEBRAT LA TARDOR!

Com ja és tradicional en finalitzar el mes d'octubre, vam celebrar la castanyada amb la visita inclosa de la castanyera. La Maria Castanyera va explicar un conte als alumnes d'Infantil. Per ambientar la jornada es va organitzar un taller de maquillatge en el qual els nens i nenes de sisè es van repartir per totes les classes i van pintar la cara de tothom. Més tard van repartir les castanyes. Cal dir que ho van fer molt bé! Per reforçar el coneixement d'aquesta tradició tan nostrada, els diferents cursos han realitzat diverses activitats: contes, visita a la torradora, lectura de refranys, maquetes... També s'ha decorat l'escola amb motius tardorals. Des de les classes d'anglès s'ha fet un apropament a la festa del Halloween que és tradició en els països de parla anglesa. Des d'aquestes línies volem agrair la gentilesa de les mares que van torrar les castanyes per a tota l'escola, tot suportant la intensa calor del matí.

DESCOBRIM L'ENTORN

A fi de veure sobre el terreny part d'allò que ens expliquen els llibres, s'han dut a terme algunes excursions. Els més petits de l'escola han fet una visita al bosc i han recollit fulles i fruits de tardor.

Els alumnes de sisè han tingut ocasió de conèixer de prop com s'elaboren els iogurts i altres derivats làctics a la Cooperativa La Fageda d'Olot. En aquesta terra tan creativa també han pogut observar com treballa un artista. Els alumnes de cinquè han visitat el dolmen de Romanyà i el poble d'Ullastret per fer una incursió al món megalític i prehistòric.

EDUCACIÓ INFANTIL VA AL TEATRE

Els nens i nenes d'Educació Infantil han tingut la sort d'anar al teatre municipal. Han pogut veure "La rateta que escombrava l'escaleta" i aprendre que cal fer atenció a la bondat de les persones i no a la seva aparença. ■

AMPA CEIP SANT ESTEVE

ÉS MIGDIA AL SANT ESTEVE!

Ja tenim ben organitzats els migdies al CEIP Sant Esteve. D'una banda, des del servei de menjador, ja hem posat en marxa les activitats destinades a complementar les hores prèvies o posteriors al dinar. Aquest curs hem començat, pels alumnes de primària, amb un torneig de futbol per obrir-los la gana! Hi participen 6 equips, quaranta alumnes de 4t. i una trentena d'alumnes de 1r. a 3r. Per quan acabi, ja tenim previst posar en marxa un campionat de beisbol. I als més petits, els d'infantil, també procurem tenir-los ben entretinguts. Els hem preparat uns tallers de manualitats on realitzarem un mural per a cada estació de l'any de manera conjunta, entre els alumnes de P3, P4 i P5. Utilitzem diverses tècniques manuals, com ara el col·lage, la pintura, el dibuix, el retall amb punxó... Ara ja estem treballant el mural de la tardor, amb la senyora castanyera, amb bolets i fulles, animals, i éssers fantàstics del bosc... un cop acabats, ja us els deixarem veure!

Però, a més, hem posat novament en marxa el servei de biblioteca, que tant bé va funcionar durant el darrer curs, i que ens serveix de complement per si algun alumne/a de primària no vol participar de les activitats voluntàries organitzades. El servei s'ofereix tres dies a la setmana, els dilluns, dimarts i dijous de 13 a 15h. Enguany, a més, inclou una interessant novetat: a banda de llegir o fer deures, els nens i nenes que ho desitgin podran participar en els tallers organitzats per aprendre a jugar. Amb aquesta iniciativa, els alumnes podran conèixer i aprendre a jugar a diversos jocs de taula tradicionals, com ara les dames, el dòmino, el tres en ratlla ... Cada joc es practicarà durant unes tres setmanes i, cada dia de la setmana, s'adreçarà a un dels tres cicles. De moment ja hi ha cinquanta alumnes inscrits! Si voleu participar-hi, trobareu fulls d'inscripció al nostre web o a la biblioteca del centre.

I quan els alumnes ja tenen la gana feta, cap al punt de trobada amb el monitor, i un cop amb les mans netes, a dinar! Sota el divertit control del nostre "semàfor", un entretingut sistema per mantenir l'ordre a les taules i que novament hem pogut posar en marxa (l'any passat ja ens va funcionar molt bé), l'hora de dinar transcorre de manera organitzada i tranquil·la. I si volen repetir, que amb el menjar del nostre cuiner Ricard, no ens estranya gens, doncs que ho facin! Bon profit.■

CEIP LA BENAULA

ACTIVITATS DE TARDOR

Alumnes de segon de cicle mitjà

Els alumnes de 4t de l'escola la Benaula us volem explicar les activitats que hem fet relacionades amb la tardor. Des que ha començat la tardor hem estat realitzant dibuixos i textos de la tardor. Un dijous d'octubre al matí vam anar a comprar els ingredients per fer panellets. A la tarda, juntament amb els companys de 3r, els vam fer i ens els vam menjar. Eren boníssims!

L'endemà al matí vam fer una sortida al bosc i vam recollir pinyes, fulles, branques i ho vam exposar a classe.

A la tarda, tota l'escola va celebrar la festa de la castanyada al pati, amb la companyia dels gegants i els grallers Escaldats del poble. El més graciós de tot va ser quan els mestres van tenir l'oportunitat de portar els gegants. A més, els més grans vam ajudar els més petits de l'escola a fer les paperines i a pelar les castanyes.

Aprofitant que hem estudiat el pintor Arcimboldo vam fer una exposició a l'escola amb quadres del famós artista, pintats per nosaltres. La veritat és que van quedar molt bonics.

Els quadres eren diferents fruites i verdures col·locades de tal manera que formaven una cara de persona.

Les famílies van poder venir a veure els nostres treballs i els va agradar molt.

Durant aquests dies ens ho hem passat molt bé i... el que ens queda!

Els alumnes de 4t us volem desitjar un bon Nadal i un feliç 2010! ■

SES CALDES

ANEM AMB BICICLETA A L'INSTITUT!

El SES Caldes de Malavella anima Els nois i les noies alumnes del centre a fer ús de la bicicleta per anar i tornar del l'institut. Aquest mitjà de transport, a més de ser respectuós amb el medi ambient, enriqueix l'autonomia dels alumnes, els fa més responsables amb l'entorn i els millora el desenvolupament psicomotriu.

Per tal que puguin desar la bicicleta dins del centre amb seguretat hem adequat un aparcament de bicicletes que es pot tancar amb clau, i oferim gratuïtament un servei de fundes per tapar les bicicletes en cas de pluja. A més, hem programat activitats orientades a donar a conèixer diferents aspectes relacionats amb aquest mitjà de transport i es faran sortides amb bicicleta per tal fomentar-ne l'ús.

Alguns dels alumnes que ja vénen habitualment destaquen el fet de disposar d'un espai tancat i vigilat per aparcar les bicicletes. També destaquen la utilitat del servei de fundes per tapar la bici en cas de pluja. ■

AMICS DELS MALALTS

45a.TROBADA DE L'HOSPITALITAT A CALDES DE MALAVELLA

El dia 12 d'octubre passat va tenir lloc al nostre poble la celebració de la 45a. Trobada de brancadiers i infermeres de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lurdes. Feia 14 anys que aquesta festa anual no es feia a Caldes de Malavella donat que són molts els pobles i ciutats que reclamen i esperen fer-hi aquesta trobada.
Durant tot el matí, autocars i cotxes vinguts de molts indrets anaven arribant a Caldes ja que l'assistència va ser molt nombrosa. Tal com estava programat a les 11 hores del matí va iniciar-se la Trobada a l'església parroquial de Sant Esteve amb la celebració de la Missa que va ser presidida pel Bisbe de Girona, Francesc Pardo i concelebrada per molts preveres a més de la presència de dos diaques. L'església era plena de gom a gom. Durant la celebració es va fer esment especial de tots els malalts, es va homenatjar tots els brancadiers, infermeres i voluntaris i es va fer la imposició de medalles a tots aquells que ja porten 3 i 5 anys continuats de servei a Lurdes. També es va entonar l'Ave de Lurdes, i es va venerar la medalla de la verge. Tota la missa va estar amenitzada per la coral de cantaires de Caldes de Malavella.
A continuació, a la plaça de l'església va tenir lloc una audició de sardanes que va ser molt participada i ballada. Va donar pas al dinar de germanor que es va fer en el polivalent. Més de 450 persones hi varen assistir, entre les quals podem destacar el batlle del nostre poble, el sr. Bisbe de Girona i secretaris, el mossèn del poble, el president de l'Hospitalitat a la demarcació de Girona, entre altres. Durant tot el dinar es van rendir homenatges a diferents col·laboradors, així com es va fer el lliurament de flors a la presidenta de l'Hospitalitat a Caldes de Malavella, Rosa Vall·llosera com a amfitriona d'aquesta festa.
Va posar punt final al dinar un esplèndid pastís d'aniversari i cava elaborat i etiquetat especialment per aquesta trobada.
Es va fer entrega a tots els assistents d'un detall com a record d'aquesta 45a. Trobada. Es tractava d'un obsequi va ser realitzat pels residents del Taller Ocupacional del Centre Nostra Senyora de Montserrat.
Des d'aquestes ratlles felicitem l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lurdes, a tots els brancadiers, infermeres, voluntaris i tots els col·laboradors que han contribuït a l'èxit d'aquesta festa. ■

La Verge. / Missa amb el Bisbe de Girona, Francesc Pardo. / La Bernadeta, a qui es va fer homenatge. / Dinar popular.

Amics Dels malalts
Delegació de Caldes de Malavella
de l'Hospitalitat de Lurdes

CAL- CALDES **(Coordinadora d'Associats per la Llengua)**

Lectura del manifest

El ball de l'Hereu Riera

De dalt a baix: La xocolatada. / Cercavila amb la Colla Gegantera. / Els dibuixos guanyadors.

CORRELLENGUA

El diumenge 27 de setembre passat el nucli local de la CAL (Coordinadora d'Associats per la Llengua) va organitzar la quarta edició del Correllengua en el nostre municipi. Com cada any, l'objectiu era realitzar un seguit d'actes festius i reivindicatius per conscienciar-nos de la necessitat de protegir i fomentar la nostra llengua.

L'acte que va obrir la jornada va ser la xerrada amb el filòleg Enric Larreula que d'una manera lúcida i clara va exposar com els catalanoparlants patim d'una síndrome d'Estocolm que ens impedeix massa sovint de ser conscients de la humiliació i menyspreu que pateix cada dia la nostra llengua. El paral·lelisme que va establir és el de les dones maltractades i humiliades que són les primeres en defensar el tracte vexatori que reben. Davant de la incomprensió i rebuig d'Espanya cap al català des de fa segles fins ara, Larreula va defensar la independència política com a única via per preservar-la.

A les 5 de la tarda es va fer la cercavila amb la Colla Gegantera que va donar pas a la lectura del manifest amb la presència de l'Alcalde Joan Colomer i del Regidor de Cultura, Jordi Campeny, del ball de l'Hereu Riera, la xocolatada popular i el concert del grup de la Segarra El petit de Cal Eril. Paral·lelament es va muntar una paradeta amb productes del Correllengua i relacionats amb la cultura catalana, es van mostrar els dibuixos participants en el concurs del Correllengua i es va fer una rifa amb un pernil com a premi.

Voldríem agrair la col·laboració de l'Ajuntament, de particulars i de les següents entitats i comerços: Colla Gegantera, Casal d'Avis de la Casa Rosa, Centre d'Esplai Sant Esteve, Amics de l'Hereu Riera, Agrupació Sardanista de Caldes, Centre Comercial De Tot , Fleca - Pastisseria Buhigas, Fleca Vena, Fleca Marí, El Petti Fornet i Pastisseria Nèctar de Cassà.

XERREM

Us volem avançar que estem a punt d'endegar un projecte anomenat Xerrem que ja ha tingut molt bona acollida en altres municipis. Es tracta de fer una sessió un cop a la setmana amb gent interessada en guanyar fluïdesa parlant el català. Facilitarem uns quaderns molt complets i un voluntari dinamitzarà les trobades. Si esteu interessats en participar-hi com a aprenents o bé com a dinamitzadors (és una tasca senzilla) us facilitem el contacte més avall.

AJUDEU-NOS!

Si esteu sensibilitzats en qüestions de llengua, no hi ha millor cosa que lluitar per normalitzar-ne l'ús. Si voleu participar en el projecte Xerrem, ens voleu donar un cop de mà en l'organització del Correllengua o voleu aportar idees, no dubteu a contactar amb nosaltres a caldes@cal.cat. Gràcies! ■

CORAL CANTAIRES CALDES

LA IX TROBADA DE CANT CORAL

A les comarques gironines existeixen actualment més d'un centenar de cors en actiu. Al nostre país el cant coral és una antiga tradició i, per tant, té un fort arrelament i està molt estès, això si, amb notòries diferències d'estil interpretatiu pel que fa a l'antiguitat dels grups, el repertori, el nivell musical, etc. Doncs bé, les dues agrupacions corals convidades a la trobada d'enguany representen dues realitats ben diferents atenent al lloc i l'època on cal situar-les.

Parlem primer de la CORAL ERNEST CERVERA. Els seus orígens remunten als anys seixanta, a Barcelona, formada llavors per un grup d'amics estudiants universitaris. Els assaigs es van començar a fer a casa de la família Bofill, al Passeig de Gràcia, donat que el primer director n'era el fill gran, després a diversos locals del centre de la ciutat i, al final, a la parròquia de Sant Francesc de Paula, avui aterrada d'ençà l'ampliació del Palau de la Música Catalana. La seva activitat es va perllongar uns quinze anys durant els quals cantava, sobretot, música europea de la renaixença - segles XV, XVI i XVII - i també catalana de la mateixa època o anterior. No és estrany doncs que el repertori escollit per el concert fos: Oh felici occhi miei (J. Arcadelt); Mon coeur se recomande a vous (R. de Lassus); Lasciatemi morire (C. Monteverdi); Adieu, sweet Amaryllis (J. Wilbye) i Mas vale trocar (J. del Encina)

El director, en Carles Riba i Romeva, és professor d'Enginyeria Mecànica de l'Escola d'Enginyers de Barcelona i la seva dedicació a la música l'ha motivat a investigar profundament la relació entre mecànica i acústica. En ser elegit alcalde de Sant Joan Despí, l'any 1979, el cor es va dissoldre però uns quants dels seus membres han seguit cantant en diverses corals. La recent Trobada a Caldes ha possibilitat reunir una dotzena d'aquelles veus per cantar de nou en públic els temes més entranyables del seu repertori.

L'altra coral que intervingué, fou la CORAL PINEDENCA, fundada l'any 1990 a Pineda de Mar. Organitza anualment la Diada de la Música durant el mes de juny quan, durant dos dies, hi participen diverses agrupacions i artistes que de qualsevol àrea musical. Un dels actes que fa d'eix en la seva activitat és la celebració cada any de l'aniversari de la fundació de l'entitat, tot organitzant el Cicle de Concerts en el qual intervenen altres corals i professionals del món de la música.

A dalt, la coral Ernest Cervera
A l'esquerra, l'Ester Prat, solista en "Were you there"

La Coral Pinedenca treballa un tipus de repertori força variat que inclou peces populars catalanes i d'altres contrades, obres clàssiques i també cançons i obres d'estil modern i actual. El 18 d'octubre passat ens van cantar la cançó popular argentina Caminito del indio, l'havanera El llop de Mar i les sardanes Un cant a la vida i Marinada. La seva actuació, dirigida per Sara Lozano, amb l'acompanyament al piano d'Elisa Pereira va ser molt aplaudida.

Després, com ja és tradició, va intervenir la CORAL CANTAIRES DE CALDES, dirigida per l'Assumpta Fontanals, que va interpretar Dotze sons i A prop del mar de A. Mas, Buen menú i els negre espirituals Were you there i Jerichó, aquests dos darrers temes amb acompanyament al piano de Gabriel Gázquez. Ara bé, com sempre, la part més interessant del concert fou al final, quan les tres corals varen cantar conjuntament El Rossinyol, Signore delle Cime i O Voso Galo. Les flors, l'entrega de presents i un àpat de comiat al casino varen cloure, al volts de les nou del vespre, una de les trobades més brillants, concorregudes i festives celebrades a la nostra vila. ■

COLLA GEGANTERA

"EL SOMNI D'EN MAURICI": Quart conte de la col·lecció Coneguem els gegants

Per a nosaltres també podem dir que és un somni veure que la nostra col·lecció ja té quatre contes. El 4 d'octubre passat, dins del marc de la Fira de l'Aigua, la Colla Gegantera de Caldes va fer la presentació del quart conte. Enmig de la gran expectació del nostre públic incondicional, el dibuixant, l'Albert Casanovas i l'escriptora i membre de la Colla, l'Anna Macias, van descobrir la portada del que serà el quart conte. Aquest conte porta per títol "El somni d'en Maurici" i no us expliquem més ja que us emplacem a que el llegiu. En l'acte no va ser possible que ens hi acompanyés, per problemes d'agenda, la Maria Puig i Ferrer, Coordinadora Territorial de Joventut a Girona de la Secretaria de Joventut - Departament d'Acció Social i Ciutadania de la Generalitat de Catalunya, que fou qui va fer el pròleg. Agraïm la resposta del poble de Caldes ja que les vendes van ser un èxit. Tots els contes venuts el dia de la Fira eren dedicats personalment per l'Albert i l'Anna. Els que no el vau poder adquirir aquell dia els trobareu a la floristeria Pom de Flors, a les llibreries Tau i Solés i també a la Perfumeria Pilar i a l'Oficina de Turisme.

Per tal que tots els nens i nenes de Caldes gaudeixin llegint i veient els fantàstics dibuixos, la Colla Gegantera n'ha fet donacions desinteressadament a la Llar d'Infants Municipal Ninots (un per a cada classe), al CEIP Sant Esteve i al CEIP La Benaula (un exemplar per a cada classe d'Educació Infantil i un per a la biblioteca dels Centres), dos exemplars a les Monges i dos exemplars per a la Biblioteca Francesc Ferrer i Guàrdia.

Per anar acabant la temporada, la Colla Gegantera de Caldes va participar a la Fira del Món Geganter que aquest any es va celebrar a Cassà de la Selva i a la Fira de la Ratafia de Santa Coloma. També es va participar en la Segona Trobada de Gegants de la Comarca de la Selva que es va celebrar a Vidreres. Va ser un acte molt bonic on hi van participar totes les colles de la Selva i on es va fer una ballada conjunta. Per acabar ja la temporada, el 29 de novembre passat vam celebrar el dinar de cloenda de germanor amb una arrossada a les escoles de Franciac.

Si esteu pensant en el regal adequat per aquestes festes, muntarem paradeta al mercat de la Fira-Mercat de Nadal on farem també la tradicional cantada de nadales. Us hi esperem! Si voleu col·laborar amb nosaltres i saber a tots els actes on participarem en podeu seguir a www.caldesdemalavella.cat/gegants ■

De dalt a baix:
Foto amb el president Emili Marcos i els gegants. /
A la Fira de Cassà de la Selva. /
A la Fira de al ratafia de Santa Coloma. /
Arossada de cloenda de la temporada.

ASSOCIACIÓ DONES PER CALDES

El divendres 15 de maig, a la sala annexa de la Casa Rosa, es va fer la conferència "Quan el sexe és en parella", a càrrec de Marina Castro i Leonarte, psicòloga, sexòloga i terapeuta de parella. Ens va parlar de quina cura s'ha de tenir en l'àmbit de la parella en l'aspecte sexual per tal d'evitar algunes problemàtiques. El sexe és important en una relació de parella però no és l'únic que fa que dues persones estiguin juntes com a parella. Aquesta peça clau de la relació no funciona sense una implicació i una cura especial. Vàrem parlar dels tipus de problemàtiques existents: la falta de desig, ejaculació precoç, dolor en la penetració, disfunció erèctil, impossibilitat de penetrar, dificultats en l'excitació... i altres de més subtils com: sentiments de culpabilitat, malestar, pors, ràbia, incomoditat... Totes aquestes situacions impedeixen que la parella pugui gaudir de la sexualitat. És important conèixer-les per poder cuidar, prevenir i detectar i sobretot gaudir.

Vàrem participar a la 4a Fira de l'aigua, que es celebra anualment a Caldes de Malavella. L'Associació Dones per Caldes va disposar d'una parada amb una taula informativa, on les associades van mostrar treballs fets en els diversos cursos organitzats des de l'Associació, així com altres manualitats i objectes propis , que gentilment van aportar. Alhora es va proporcionar informació sobre l'Associació i les activitats que s'estan fent.

TALLER "PINTURA TRAMPANTOJO"
Es va fer durant 5 dissabtes del mes d'octubre, a la sala annexa de la Casa Rosa, a càrrec de Toni Oller, que molt amablement ens va ensenyar aquesta tècnica de treballar amb làtex sobre diferents materials.

Dimecres, 25 de novembre, acte commemoratiu en el Dia internacional contra la violencia envers la dona", organitzat conjuntament per l'Associació Dones per Caldes, Xarxa de Dones, i l'Ajuntament de Caldes de Malavella. S'inicià amb la lectura del Manifest, penjada de llaços nominatius i encesa d'espelmes en record de cadascuna de les víctimes. A continuació lectura de textos, contes i relats, escollits per a l'ocasió i tot seguit, petit refrigeri. ■

CURSOS ACTUALS , ON US PODEU INSCRIURE

- Diverteix-te aprenent Anglès.

Per a tots els nivells, 2 hores setmanals, a càrrec d'Alba Boix.

- Un Camí de Salut.

Tècniques de respiració i alimentació, exercicis suaus, estiraments, xi-kung, relaxació, visualització, concentració, a càrrec de Fèlix Garabieta, psicòleg i fisioterapeuta.

Per a més informació: donespercaldes@hotmail.com, o bé al telf. 629 975 273

XARXA DE DONES PER CALDES

XARXA DE DONES DE CALDES DE MALAVELLA

LA MENOPAUSA

El 20 de novembre a Caldes és va parlar de la menopausa en una xerrada organitzada per l'associació Xarxa de Dones de Caldes de Malavella i amb l'assistència d'unes 40 persones i que va anar a càrrec de les llevadores Maria Massa I Anna Sanés.

Les baies de Goji, un producte natural per pal·liar els efectes de la menopausa.

Les ponents van anar repassant l'evolució del cos de la dona i com això els afecta des del moment en què en arribar la primera menstruació se li diu allò de "ja ets una dona" fins al moment en què les menstruacions desapareixen (menopausa) i comença una nova etapa. La pregunta fou: "és que aquesta dona que no menstrua és menys dona que abans?"

L'època entre els 45 i els 55 és una etapa de canvis en la vida. Se'n van els fills/es o bé per les dones que els han tingut de grans, són adolescents i donen maldecaps. Els pares envelleixen i en cal prendre cura. També pot ser que comencin a arribar els néts. I a més, una sèrie de símptomes a conseqüència dels canvis hormonals. Cops de calor (sufocacions), tendència a guanyar pes, insomni, irritabilitat, minva del desig sexual que deriva més cap a la tendresa que cap a les activitats més explicites.

Però no és cap malaltia. És una nova fertilitat, no és física, és quan les experiències acumulades comencen a donar els seus fruits. Emergeix la saviesa de la dona gran. No vella de vellesa, si no bella, de formosor. Hi ha molts de recursos i avui dia prou informació per alleugerir els símptomes menys agradables i potenciar totes les capacitats del cos i de la ment. Només cal l'acceptació del pas del temps i de les circumstàncies canviants dia a dia.

Apartir dels 50 anys, tots, homes i dones perceben canvis a la salut. Cal doncs confiar en el metge de capçalera per fer revisions periòdiques. Ell/a té l'última paraula si cal prendre medicaments. Si acudim a les teràpies alternatives cal assegurar-se que són persones ben formades i coneixedores del que fan. N'hi ha d'excel·lents.

L'alimentació és cabdal per mantenir la salut. El cos a partir dels 50 anys necessita menys calories perquè ja no les crema tan de pressa. És pot doncs menjar de tot però amb menys quantitat. Cocció, pocs fregits, força aliments frescos i de la millor qualitat . En definitiva, si seguim la famosa dieta mediterrània ens podem alimentar bé .

La fitoteràpia, les herbes i els vegetals també ens poden ajudar. I la majoria dels aliments que mengem són d'origen vegetal. Un bon oli d'oliva, posar germinats a les amanides, prendre soja en alguna de les seves múltiples presentacions, o en forma de suplement. A les dietètiques hi ha preparats a base de plantes per a la menopausa. Un producte molt interessant que fa poc ens ha arribat a Occident, són les baies de Goji procedents de l'Himàlaia que sembla que tenen moltes virtuts per a la salut.

L'exercici és un altre pilar fonamental per mantenir la salut i la forma. Fer gimnàstica suau, pilates, ioga, piscina, o quelcom tan econòmic com anar a caminar.

I el més important de tot, la socialització. Trobar-se amb altres, compartir activitats i il·lusions, aprendre coses noves. Participar en tallers, fer colla amb alguna finalitat benèfica o social. És sorprenent l'èxit que tenen els cursos d'informàtica entre la gent gran perquè és una manera nova que possibilita el contacte amb els néts/es i els fills/es que potser viuen lluny o no els visiten gaire sovint. Afortunadament, les dones tenen aquesta característica de tirar endavant. Són fortes. Ho han estat al llarg de tota la història de la humanitat. I avui dia, amb l'espectacular augment de l'esperança de vida, gràcies als avanços del a medicina i de la tècnica, després d'aquesta darrera regla, la menopausa, els queda un llarg i fèrtil camí per recórrer. ■

Anna Sanés i Maria Massa

Un moment de la xerrada

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE FRANCIAC

RECORDANT LA FESTA MAJOR

Últim article d'un any 2009 precedit per la desgana, la manca d'il·lusió i de perspectiva. Sembla que els problemes s'amunteguen, que la "tan portada crisis" no té fi. S'obren les portes a un poc venturós any 2010. Però realment tot es tan negatiu? segur que no trobaríem pinzellades al llarg d'aquest temps que ens han fet somriure? provem de recordar aquelles coses per les quals hem treballat i que ens han donat bons fruits i ens han deixat bon sabor de boca.

Poso per exemple Franciac. Fa dos mesos que hem deixat enrera la Festa major, que és la nostre finestra d'obertura als pobles veïns. Recordo l'esforç per part de la comissió i també cal dir que el temps no ens ajudà gaire, amb el consegüent desànim que això provoca. El divendres el teatre (estrella de la nostre festa major) va ser presidit per una nit gèlida; el dissabte, tot molt bé; però el diumenge a la tarda sant tornem-hi! La pluja ens va fer anular els actes programats per la tarda. Un dels nostres col·laboradors en l'exposició, en Jaume Margenat, en la seva segona vegada que ens acompanyava, repetia experiència. L'any 99, ara fa 10 anys, quan ens va cedir la seva col·lecció per primera vegada, també vam haver de suspendre tots els actes per culpa de la pluja. Esperem que si tardem 10 anys més a convidar-lo novament, ja tindrem la pista coberta i no caldrà anular els actes i així les persones que ens vulguin acompanyar, podran gaudir d'unes obres exquisides que lluïen encara més amb la presencia de les pintures sobre teixit que la Ma. Consol Domènech de Caldes, molt amablement ens va cedir. També vam haver d'anular les sardanes i l'acte innovador que representava la presentació del llibre la guerra del francès a la Selva a càrrec de Jordi Bohigas (autor) i Narcís Figueras (representant del Centre d'Estudis Salvatans), que de ben segur trobarem una altre ocasió per presentar.

Ara, dos mesos mes tard ja ens hem refet del cansament d'aquest tres dies i de l'organització de que tots els actes comporten, i amb la mateixa il·lusió que enguany agafarem empenta per la pròxima. La xocolatada del dia de Nadal, a la sortida de la missa, ens hi ajudarà. ■

PARRÒQUIA

CATEQUESI

El passat 3 d'octubre començàrem el nou curs de catequesi a la parròquia de Caldes. Durant la missa familiar es van lliurar als nois i noies els materials catequètics que utilitzen durant el curs. Cada grup va presentar una flor formada pels noms de tots i cadascun dels qui composen els grups i entre tots formàrem un ram com el de la foto.

MONTSERRAT

El dissabte següent, dia 10, es féu la peregrinació de les parròquies de l'Arxiprestat al Santuari de Montserrat. 5 autocars ens van traslladar cap al monestir benedictí. Participarem a la Missa conventual, al començament de la qual es van llegir unes paraules de presentació de totes les parròquies del nostre arxiprestat que pelegrinàvem aquell dia. Durant l'ofertori, enguany no vàrem presentar fruits de les nostres contrades, sinó que vàrem oferir l'apadrinament d'un tub del nou Orgue de Montserrat. El tub portarà la inscripció "Arxiprestat de la Selva (Bisbat de Girona)", és un tub del pedal, tipus contrabaix, categoria 16'.

Després de dinar, és va oferir la possibilitat d'anar a la Santa Cova, on la llegenda situa el lloc de la trobada de la imatge de la Moreneta. Vam baixar amb el funicular i continuàrem caminant fins a la Cova, on férem una pregària de comiat amb dos cants a la Mare de Déu.

CARITAS

Aquest any, amb la tant anomenada "crisi", hi ha moltes més persones i famílies que truquen a les portes de Caritas. Ja ho hem explicat altres vegades però volen recordar que, les persones que ajudem des del Servei d'Acollida i Aliments, venen a Caritas després d'haver passat pels Serveis Socials que han fet una valoració de la situació d'aquella persona que ve demanant un ajut en aliments. Els Serveis Socials deriven aquella persona o família a Caritas per veure, de les coses que necessita, en què podem ajudar-la. Evidentment que Caritas no cobreix tots els àpats d'aquella persona o família, només és un ajut, i és més gran aquest ajut quan hi ha empreses que ens ofereixen aliments per poder repartir. L'Espiga Solidària, a través dels seus contactes ens subministra gran quantitat d'aliments i així podem fer els lots de menjar una mica més quantiosos. El banc d'aliments també proporciona menjars bàsics, i quan minven aquestes fonts, des de Caritas comprem allò bàsic que s'ha esgotat; també assumim despeses de llet infantil i receptes d'alguns medicaments.

Fins el 31 d'octubre hem atès 825 persones o nuclis familiars, que ha representat un ajut real a 2.672 persones, la qual cosa ha comportat unes despeses de 6.435,27€. A partir del mes d'abril s'hagué de retallar dràsticament els vals que oferíem per bescanviar en productes frescos, perquè estàvem quedant a zero. Els donatius que s'ha anat dipositant a la bústia de Caritas que hi ha a l'església parroquial, les col·lectes del Dijous Sant i del dia de Corpus, el conveni signat amb l'Ajuntament (2.000), els productes i donatius rebuts durant les 2es. Jornades de Cooperació i solidaritat, han ajudat per no haver de "tancar portes".

Pels voltants de les Festes de Nadal, està previst traslladar el Servei d'Acollida i Aliments de Caritas a les dependències de l'antic Ajuntament. Així es facilitarà l'accés dels usuaris i no hauran de pujar i baixar escales carregats com fins ara, que el servei d'Acollida i Aliments es feia a les golfes de l'església.

Salvador Gras i Cabutí, rector

CLUB ESPORTIU CALDES DE MALAVELLA-PGA GOLF DE CATALUNYA

Els equips naveguen amb vent a favor, l'exarcia ferma i amb tot el drap a l'arboradura, no hi ha pirata que els aturi.... apa!!! De tant en tant alguna tripulació atreta pels cants d'alguna sirena ensopega amb una derrota, però ja se sap, a la vida no tot està previst i navegar no es precís.

Aquesta temporada, hem de donar la benvinguda a les jugadores procedents de l'Escola Esportiva Municipal que defensen el club en la categoria infantil femenina i que són: l'Alba Carlos, l'Alison Duff, la Judit Galán, l'Andrea Garcia, la Marina Gomez, la Judith Olivas, la Kentya Perez Tudela, la Clara Pujadas, la Irene Romera i la Carla Simón; també als entrenadors: Marc Bota (junior femení), Esteve Junque (infantil femení) i Marc Bou (junior masculí B) que s'han incorporat a l'equip tècnic i als jugadors Albert Salado, Eric Oromi, Kamal Sfathi, Omar Sawo i Alba Parera que s'han incorporat als equips junior i sots 21.

Equip infantil femení

A l'Assemblea General es van aprovar l'informe de gestió i la liquidació i estat de comptes de l'exercici 2008-2009 i el pressupost per a la temporada 2009-2010. Es va acordar mantenir la quota de soci i la quota esportiva, corresponents a cada categoria, de la temporada anterior i es va aprovar la proposta de modificació dels estatuts per adaptar-los a la nova normativa en relació amb els períodes de vigència i composició de membres de les juntes directives.

Com cada any, Vichy Catalán col·labora amb el club proporcionant l'aigua necessària per hidratar els jugadors i acomplir amb les obligacions federatives de facilitar un mínim de 6 litres d'aigua a l'equip visitat.

Esperem que la temporada flueixi amb tranquil·litat i els aficionats i familiars sapiguem respondre a l'esforç dels jugadors amb un comportament correcte a les grades, respectant les aficions contraries, als àrbitres i els equips que participen en el joc; no oblidem que estem educant i que les paraules que diem ja no ens pertanyen.

Aquest any, com en anys anteriors, el Club juga Loteria de Nadal; s'ha demanat als jugadors del club la seva col·laboració en la distribució i venda, necessitem que els socis s'impliquin en la gestió del Club i més tenint en compte que amb la situació de crisi econòmica han disminuït els ingressos de patrocini i qualsevol ingrés és fonamental per la es arques del Club.

Que els colors i els sons de la tardor ens acompanyen i en reuneixin en una cançó:

Oh! je voudrais tant que tu te souviennes
Des jours heureux où nous étions amis.
En ce temps-là la vie était plus belle,
Et le soleil plus brûlant qu'aujourd'hui.
Les feuilles mortes se ramassent à la pelle.
Tu vois, je n'ai pas oublié...
Les feuilles mortes se ramassent à la pelle,
Les souvenirs et les regrets aussi
Et le vent du nord les emporte
Dans la nuit froide de l'oubli.
Tu vois, je n'ai pas oublié
La chanson que tu me chantais...

"Les feuilles mortes" (Jacques Prévert /Joseph Kosma) ■

CLUB PATINATGE ARTISTIC CALDES

Festival de Salt: Nines

L'estand del Club dins de la Fira de l'Aigua

Festival de Salt: Món Oriental

Les malles utilitzades en els festivals

El 4 d'octubre es va celebrar la Fira de l'Aigua i el nostre club hi va participar per primera vegada com a una entitat més del poble. Cal dir que l'experiència va ser molt gratificant i divertida, però sobre tot ens va permetre donar-nos a conèixer dins i fora del poble. Vam aprofitar l'estand per presentar la malla oficial del club i les utilitzades en els diferents festivals.

Des de Salt ens varen convidar al seu festival que es va fer el dissabte 7 de novembre i vàrem presentar els xous de Món oriental i Nines. Aquest festival va ser un petit assaig pel grup A (grans) de cara al Campionat de Promoció de Grups Xou que es va fer el 12 de desembre a Cassà de la Selva.

I per acabar d'arrodonir aquest cap de setmana de desembre, el diumenge 13 vàrem organitzar com cada any, el festival pro Marató. Us recordem que aquest any ha estat dedicat a les malalties minoritàries. El club hi va col·laborar amb la recaptació del bar i la rifa de dues paneres. En el festival hi varen intervenir els nostres patinadors/es que varen oferir diferents actuacions, així com altres convidats/des d'altres clubs.

Per últim us volem informar del canvi d'adreça web, www.cpacaldes.jimdo.com i també presentar-vos la "CALDETA", la nostra mascota.

A reveure. ■

La mascota "Caldeta"

La malla del club

Classe dels dilluns

CLUB PATÍ CALDES

L'ESCOLA DE PATÍ DEL CLUB PATÍ CALDES: UN ÈXIT!

A questa temporada hem consolidat un dels nostres principals objectius, com és l'Escola de patí. L'Escola de patí és oberta a tots els nens i nenes a partir de P3 que vulguin aprendre a patinar amb una sessió d'1 hora i 1/2 a la setmana en cada CEIP del nostre municipi.

Aquest any, compta amb 32 nens i nenes que participen d'aquesta activitat esportiva. En un ambient relaxat i lúdic, i gairebé sense adonar-se'n, els nens i nenes comencen a tenir equilibri i a poder-se desplaçar amb els patins. Alguns de més agosarats a aquestes alçades de curs, fins i tot ja patina al llarg de tot l'espai. Dels seus avenços en són testimonis els pares, que en el moment de recollir-los poden veure com van avançant llurs fills.

El factor més important són els nens però la tasca ben feta de la nostra entrenadora, l'Emma Roca amb el suport en tot moment de la Carme Malagelada, ens han permès consolidar aquesta activitat, tant important per al futur esportiu del nostres fills. Més enllà que es vulguin dedicar a l'hoquei patins o una altra activitat relacionada, es desenvolupen unes capacitats que no perdran mai més.

Com a novetat, aquest any, el Club Patí Caldes ha adquirit uns estics com els dels professionals però de dimensions adequades als nostres esportistes, per tal que comencin a practicar amb aquest element de manera que diversifiquem i ampliem les possibilitats d'aquesta activitat.

Les facilitats ofertes pel Club, com la recollida a les classes o escola, monitors per donar el berenar i posar els patins, el material a disposició de tots els nens (patins i proteccions), fan que cada cop més els pares optin per aquesta activitat. Aprofitem per animar-vos a provar-ho i a felicitar els avenços dels nostres esportistes més petits.

Els nostres esportistes van creixent, i així anem omplint el nostre club d'equips. Aquesta temporada tenim un equip d'hoquei de primer any, i tres equips de prebenjamí: els prebenjamí d'Iniciació, els prebenjamí A i el prebenjamí B. Els d'hoquei de primer any, que participen a les trobades d'escoles i els prebenjamí d'iniciació que competeixen en la Lliga Territorial de Girona amb el seu respectiu grup, tenen cada un el seu entrenador, en David Cañón i en Roger Perarnau, respectivament, però els dos equips fan l'entrenament junts. Els prebenjamí A i el prebenjamí B també competeixen en la Lliga Territorial de Girona amb el seu respectiu grup i, tot i que tenen cadascú el seu entrenador, en David Cañón i en Roger Perarnau, respectivament, els dos equips també fan l'entrenament junts. Els petits van aprenent dels grans i els prenen com a referència, en un Club tan jove com el nostre. Per això, els encoratgem a tots a portar endavant el nostre Club, ja que, en definitiva, són ells en qui el Club està confiant la seva història.

Aquesta temporada el Club hem estrenat web : www.clubpaticaldes.cat, on hi trobareu la història del Club, els equips i les convocatòries i resultats per a tots aquells que hi estigueu interessats. Ara que si el que voleu és veure els nostres esportistes en acció, us emplacem que vingueu als partits els dissabtes al Pavelló Polivalent. Gaudireu dels partits de Lliga dels Prebenjamins, que ja comencen a ser mooooooooooooolt emocionants! Tenim servei de bar.

Continuem amb els mateixos objectius de formar als nostres nens i nenes en els valors universals de l'esport, a divertir-se practicant-lo i, juntament amb els pares, fer que se sentin que tots som i formem part del Club Patí Caldes. Si tu també creus en això: vine els dissabtes a animar el nostre club, que també és el teu. Ens veiem al pavelló! ■

Classe dels dimecres

UNIÓ ESPORTIVA CALDES

TEMPORADA 2009/2010.

Estadi Vall-llobera: la realitat actual

Nou Camp de Can Bernadí: la il·lusió que no acaba d'arribar

A questa nova temporada s'esperava amb molta il·lusió per part de la UE Caldes davant de la possibilitat de disposar del nou camp de gespa artificial de Can Bernadí.

Lamentablement, la temporada ja ha començat fa dos mesos i les noves instal·lacions encara no estan a disposició del Club. Esperem que en breu en puguem gaudir tant jugadors com aficionats.

Mentrestant, excepte el primer equip, que per complir els requisits de la categoria ha de jugar en camp de gespa i ha d'anar a jugar a Riudellots, la resta d'equips continuen jugant al estadi Vall·llobera a pesar de les lamentables condicions del terreny de joc i de les obres que es realitzen en els vestidors del pavelló que dificulten l'organització dels partits cada cap de setmana.

Aprofitarem aquestes ratlles per informar que el 27 de juny passat, en Assemblea General de Socis, es va procedir a la elecció d'una nova junta directiva, per afrontar un nou cicle de sis anys.

En quant a la vessant esportiva, cal remarcar que en aquesta temporada, la UE Caldes ha inscrit equips en totes les categories de la Federació Catalana de Futbol per a equips de futbol 11 i també s'han inscrit equips de futbol 7 en totes les categories del Consell Comarcal de la Selva.

El primer equip, després d'aconseguir la permanència en l'anterior temporada, continua a la primera divisió territorial, englobada en el primer grup.

L'equip de juvenils, creat de nou aquesta temporada, juga a la segona divisió territorial grup segon.

L'equip de cadets, que ja funcionava des de la temporada passada, juga a la segona divisió territorial, grup segon.

L'equip d'infantils juga a la tercera divisió territorial grup primer.

L'equip d'alevins de futbol 11, juga a la segona divisió territorial, grup primer.

Els equips de futbol 7 d'alevins, de benjamins i dos equips de prebejamins competeixen en les lliguetes del Consell Comarcal de La Selva.

Aquesta temporada també cal remarcar que l'escoleta que compren els nens nascuts els anys 2004 i 2005, ha tingut 12 nens inscrits, quantitat record al nostre club. Esperem que això sigui un bon senyal per a la continuïtat del nostre club.

També cal esmentar que a la UE Caldes també teníem la il·lusió de poder inscriure a competició un equip de futbol femení però que lamentablement no s'han trobat el nombre de jugadores necessàries

El club continua amb el ferm propòsit que el futbol base serveixi per formar els jugadors com a persones a través del esport. Així mateix, que els jugadors es divertei-xin entrenant i jugant, guanyant o perdent, i que estiguin bé dins la nostra entitat i que evolucionin dins el futbol, l'esport que els agrada.

Finalment, volem agrair tots els patrocinadors i col·laboradors que fan possible la viabilitat del nostre club. Esperem continuar amb el seu suport per les properes temporades. ■

ae56

CLUB EXCURSIONISTA CALDES

UN CURSET DE MUNTANYA

Com tots els grans clubs esportius, el nostre també aposta per crear planter i amb aquesta finalitat vam organitzar un curset de muntanya per a joves.

Durant tres dies de setembre, set socis d'entre 11 i 14 anys, dos monitors titulats i un responsable del club van conviure instal·lats al càmping de Sadernes per portar a terme la part pràctica a la vall de Sant Aniol d'Aguja, a l'Alta Garrotxa.

La part teòrica del curs va incidir en la conservació de la natura i en el respecte al medi així com en l'aprenentatge de tècniques de seguretat a muntanya i en el coneixement del material específic necessari per al muntanyisme. La part pràctica, i més celebrada pels participants, va consistir en el descens en ràpel, l'escalada en roca i algunes caminades.

També va haver-hi temps per gaudir de refrescants banys a les gorges, fer jocs de nit i bivac, i per degustar - això no estava previst! - una mostra gastronòmica elaborada i oferta per gentilesa d'en Jordi Geronès, que va resultar un fantàstic cuiner a més de ser un excel·lent monitor de muntanya tal com ho és el seu amic i també monitor Carles, que va acompanyar-lo en aquesta aventura amb els joves. Al final, tothom en va resultar content i satisfet.

I és que la experiència va resultar reeixida perquè el tracte va ser personalitzat i el curs a mida dels participants. En definitiva, una iniciativa que cal tornar a repetir en properes edicions comptant amb el beneplàcit dels pares, és clar. ■

Josep Barnés i Freixas

ORQUÍDIES (3)

Cephalanthera longifolia

Orchis morio

Amb aquest tercer article sobre orquídies de Caldes acabarem la sèrie dedicada a aquestes precioses plantes (almenys de moment).

La *Cephalanthera longifolia*, de nom popular curraià, amb flors de color blanc, és una espècie força comuna a les nostres contrades.

Menys abundant és *Orchis morio*, pròpia de terrenys àcids o descalcificats, amb flors de color molt variable, des de pràcticament blanc a porpra més o menys intens.

Molt més rara és *Orchis laxiflora*, amb flors de color violeta purpuri intens. Viu en sòls silicis en aiguamolls i prats humits.

A més de totes aquestes espècies que hem il·lustrat amb fotografies, n'hi ha quatre o cinc més que han estat citades a Caldes sobretot a Santa Ceclína, però encara no n'hem pogut confirmar la presència actual.

Per acabar diem que s'ha format un grup d'orquidòfils a la comarca de la Selva amb l'objectiu d'estudiar les espècies presents a la nostra comarca. Si algú hi està interessat es pot posar en contacte a la següent adreça electrònica: **josepbarnes@gmail.com** ■

Orchis laxiflora

L'ADÉU D'UN AMIC

En Trasto ja no pot més. Té 14 anys i fa dies que amb prou feines es mou i ha deixat de menjar. Des que se li va detectar aquell problema al ronyó han passat ja vuit mesos. Durant aquest temps hi ha hagut alts i baixos, però les ganes de viure d'en Trasto sempre han animat en Carles i la Núria a seguir-lo cuidant.

Ara tot és diferent. La Núria acarona el cap pelut d'en Trasto i en Carles ens mira buscant la complicitat de les nostres paraules.

–Ha arribat el moment–, mussitem.

Ho preparem tot. Volem intentar que en els següents minuts no hi hagi cap interrupció. Li punxem un còctel de sedants a la cuixa. Ens asseiem i esperem. Parlem d'en Trasto quan era cadell; d'aquell dia que va posar el cap dins un pot de vidre i va haver de venir al veterinari perquè no hi havia manera de desencaixar-la-hi.

La respiració s'alenteix i el cos es relaxa. Sembla tranquil. Els expliquem que en aquest moment està anestesiat. Col·loquem una via a la pota i li administrem un dosi de barbitúrics. Al cap d'una estona en Carles i la Núria s'adonen que ja no respira. Ha estat una transició suau. Un son profund que al final s'ha fet etern. Una llàgrima baixa per la galta de la Núria. En Carles s'esforça per no fer-ho mirant al terra. Sense trobar les paraules adequades, estrenyo l'espatlla d'en Carles i els deixo sols. Segurament l'abraçaran i ploraran.

L'eutanàsia és dura, però moltes vegades és un acte humanitari que ajuda als nostres amics a evitar un patiment innecessari. Tant de bo les persones tinguéssim també l'oportunitat de decidir quan volem deixar de patir.

I la gran pregunta és: Com sabrem que ha arribat el moment? Només vosaltres, els amos, que heu estat tan connectats a ells, que els heu estimat, podeu apreciar aquella actitud, aquella mirada, aquell sospir que us diu -ja no puc més. Evidentment la nostra tasca és aconsellar-vos i ajudar-vos a entendre quina és la malaltia per la qual està passant el vostre amic. Us podem dir si està patint o no, i us podem orientar en els possibles tractaments.

En molts casos encara que sembli que no, val la pena seguir lluitant. A tall d'exemple: els antiinflamatoris ajudaran a caminar als animals que pateixin artrosi; els vasodilatadors cerebrals milloren l'estat d'ànim dels geriàtrics inactius, la quimioteràpia, que ni molt menys té els efectes secundaris de les persones, redueix les molèsties d'alguns càncers i els allarga la vida; els IECA fan que els malalts de cor tornin a passejar amb vitalitat...

Però quan la medicina falla i la llei natural s'imposa, hem de creure fermament en l'eutanàsia, l'últim regal que podem fer-li al nostre company. Llavors, quan ell no hi sigui, ens tocarà la dura tasca de seguir endavant. Per sort, aquest pas, amb temps i suport, sempre l'acabem superant. ■

Uetus veterinaris

eltemps

DADES RECOLLIDES PER JOSEP BARNES I FREIXAS - CAN GIMFERRER NOU - CALDES DE MALAVELLA

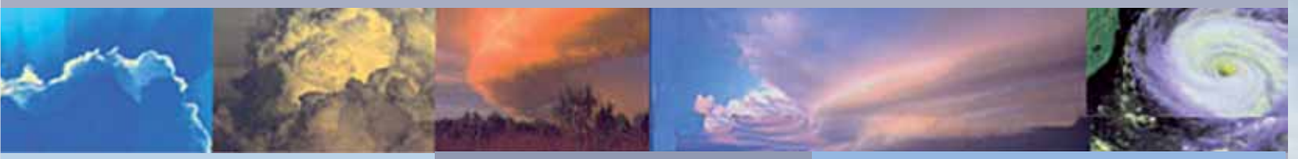

MES: SETEMBRE 2009

DIA	TEMP.MAX	TEMP. MIN.	PLUJA
1	31,3	20,1	
2	32,3	21,3	1
3	32,2	19,1	
4	31,7	16,6	
5	27,2	14,4	
6	29,2	9	
7	30,1	7,4	
8	30,3	9,9	
9	30,4	7,4	
10	31,5	9,9	
11	32	12,3	
12	31,8	12	
13	29,5	15,3	
14	24,5	16,5	2
15	18,7	14,4	6,5
16	25,4	6,9	
17	26,5	8,8	
18	24,7	14	16,5
19	24,4	11	
20	26,1	10,6	11,5
21	26,5	10,8	1
22	28,7	15,7	
23	28,3	15	
24	30,7	9,7	
25	28,9	10,1	
26	29,1	12,3	
27	27,7	11,3	
28	27,6	13	
29	29,5	9,9	
30	26,9	11,1	
	MITJA	**MITJA**	**TOTAL**
	28,46	12,53	38,5

MES: OCTUBRE 2009

DIA	TEMP.MAX.	TEMP.MIN.	PLUJA
1	28,9	13	
2	26,9	9,7	
3	26,4	9	
4	26,1	7,7	
5	27,7	9,7	
6	29,2	17,2	
7	29,8	11	
8	28,7	16	
9	25,9	14,4	
10	26	14	
11	27,6	10,9	
12	24,7	10,7	
13	26,5	2	
14	26	5,8	
15	21,7	5	
16	20,8	-0,9	
17	21,7	-1,4	
18	19,9	5,2	
19	18,9	-0,9	
20	19	12,3	22,5
21	18,5	11,8	26
22	16,5	7,1	26,5
23	20,6	3,6	
24	22	6,6	
25	25,4	12	
26	23,7	12,7	
27	22,6	10,4	
28	22	4,8	
29	23,9	10,4	
30	24	6,3	
31	21,9	10,1	
	MITJA	**MITJA**	**TOTAL**
	23,98	8,59	75

MES: NOVEMBRE 2009

DIA	TEMP.MAX	TEMP.MIN.	PLUJA
1	23,1	8,7	
2	18,7	8	1
3	23,2	5,6	
4	18,9	4,2	10
5	17,9	5,3	6
6	17,3	0,3	
7	18,6	4	8
8	17	0,8	
9	16,6	-1,1	
10	16,5	-3	
11	17,1	1,1	
12	18,7	2,3	
13	17,9	2,9	
14	23,2	13,6	
15	23,6	9,5	
16	26	8,9	
17	21,6	6	
18	21,2	5,1	
19	18,3	6,8	
20	20,3	5,6	
21	19,7	5,4	
22	21,4	10,9	
23	19,1	5,7	
24	19	1,7	
25	20,6	0,1	
26	19	2,9	
27	17,5	6,8	0,5
28	17,3	0,3	
29	15,7	8	8
30	13,5	3,5	1
	MITJA	**MITJA**	**TOTAL**
	19,28	4,66	34,5

Pluja acumulada durant aquest any: 488 l/m2
Temperatura més alta del trimestre: 32,3ºC (2 de setembre)
Temperatura més baixa del trimestre: -3ºC (10 de novembre)

els racons de Caldes

SANT GRAU

Per Pili Turon
Fotos Albert Torrent

L'antic poble emmurallat de Caldes compta amb un testimoni important a Sant Grau, sector on encara es conserven petits fragments del mur i tres torres circulars pertanyents a aquella fortificació.

L'ermita de Sant Grau

Els cupulins que es restauraran amb el campanar de l'ermita al fons

Aquestes restes es corresponen a l'antic castell medieval de Caldes de Malavella, que es va construir al segle XII al puig de les Ànimes i es va convertir en tot un símbol del poder feudal. La primera notícia escrita que testimonia aquesta construcció data de 1362, encara que podria ser molt anterior. Sembla que inicialment va pertànyer al vescomtat de Cabrera, però el 1240 ja s'havia unit al castell de Llagostera, de domini reial, tal com indica el fet que aquell any Jaume I va concedir privilegis i franqueses als homes d'ambdós castells. La fortificació medieval de Caldes es va enderrocar a finals del segle XIX.

L'ermita de Sant Grau presideix el barri, que celebra una aplec cada primer diumenge d'octubre. Es tracta d'un petit temple preromànic aixecat al segle IX i que l'església de Sant Esteve va relegar a un segon terme. L'edifici de la parròquia actual, d'estil romànic, es va construir el segle XI a fora muralla i va substituir l'emita de Sant Grau com a parròquia local per dues raons fonamentals: d'una banda, perquè el creixement del municipi va deixar petita la de Sant Grau i, de l'altra, per les condicions geològiques del terreny, marcades per la presència de brolladors d'aigua termal -les seves surgències interferien en el procés de descomposició dels cossos enterrats al cementiri, que es momificaven.

Al puig de Sant Grau es conserven algunes de les restes històriques i arqueològiques més valuoses de Caldes. Per aquest motiu, és especialment rellevant el projecte per adequar l'espai entre Sant Grau i les veïnes Termes Romanes, que es durà a terme properament. Aquest pot ser el punt de partida d'un passeig per un dels barris amb més encant del municipi, on les placetes i els carrers estrets descobreixen detalls arquitectònics i edificis singulars com la Casa Estapé o Casa Rosa. En els seus orígens, l'actual seu de diversos serveis municipals i local social de la gent gran era un xalet d'estiueig de l'industrial Pau Estapé, que va comprar els terrenys per fer-hi un balneari i a principis del segle XIX va finançar les primeres excavacions a les Termes Romanes.■

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: El pas entre la Casa Rosa i la muralla / Les 3 torres que delimiten l'antic dispensari / La Casa Rosa / Detall d'un finestral de la Casa Rosa / La part del mur i les muralles que donen a la plaça

La pilota ja roda a Can Bernadí

CALDES DE MALAVELLA